Biblioteca Centrala Regionala Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6892 | Marți 15 februarie 1966 | 6 PAGINI — 30 BANI

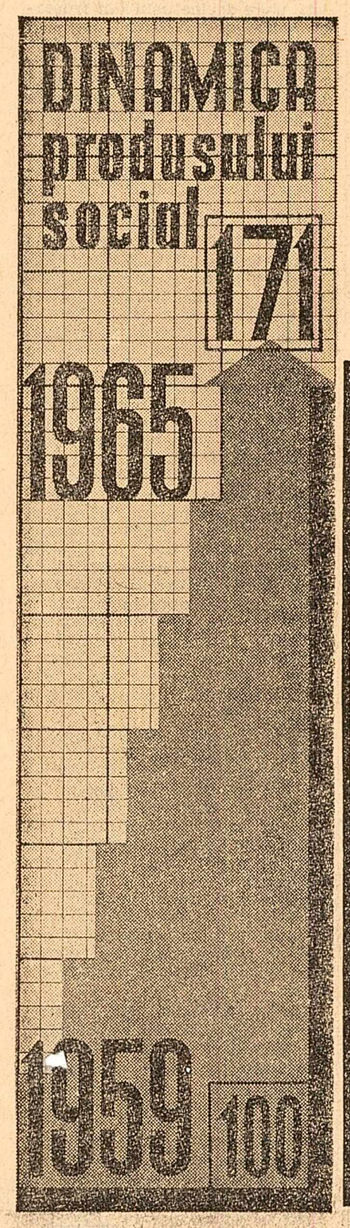

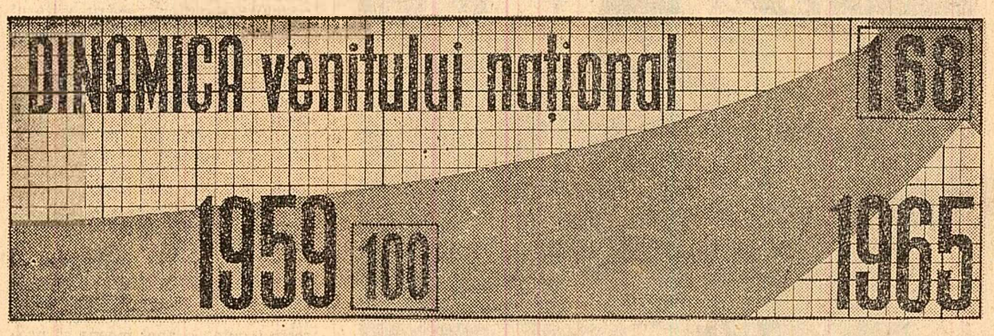

Vizita tovarășilor Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer în R. P. Bulgaria

RAZGRAD 14 (Agerpres). — La invitația tovarășului Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, au sosit în Republica Populară Bulgaria într-o vizită de prietenie tovarășii: Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., și Ion Gheorghe Maurer, membru al Prezidiului Permanent și al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

Oaspeții români, împreună cu tovarășii Todor Jivkov, Jivko Jivkov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, și Pencio Kubadinski, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul transporturilor și telecomunicațiilor, au luat parte la serbările populare cu prilejul „Zilei viticultorului" în comuna Pirgovo, regiunea Russe. În viile satului Mecica din această comună a avut loc un miting.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Todor Jivkov au rostit cuvîntări de salut. Apoi, conducătorii de partid și de stat români și bulgari au participat la serbările populare de tăiere a viței de vie.

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

O nouă Marquetalia

Corespondență din Rio de Janeiro despre situația politică, economică și socială din Columbia.

„Puneți capăt războiului din Vietnam!"

Apelul adresat Congresului S.U.A. de profesori din 69 de universități și colegii americane.

LIBERIA

10 000 de muncitori în grevă

DE DOUĂ SĂPTĂMÎNI PRODUCȚIA CELEI MAI MARI PLANTAȚII DE HEVEA DIN LUME A FOST PARALIZATĂ.

PENTRU CA RELAȚIILE DE COLABORARE INDUSTRIALĂ SĂ FUNCȚIONEZE IREPROȘABIL

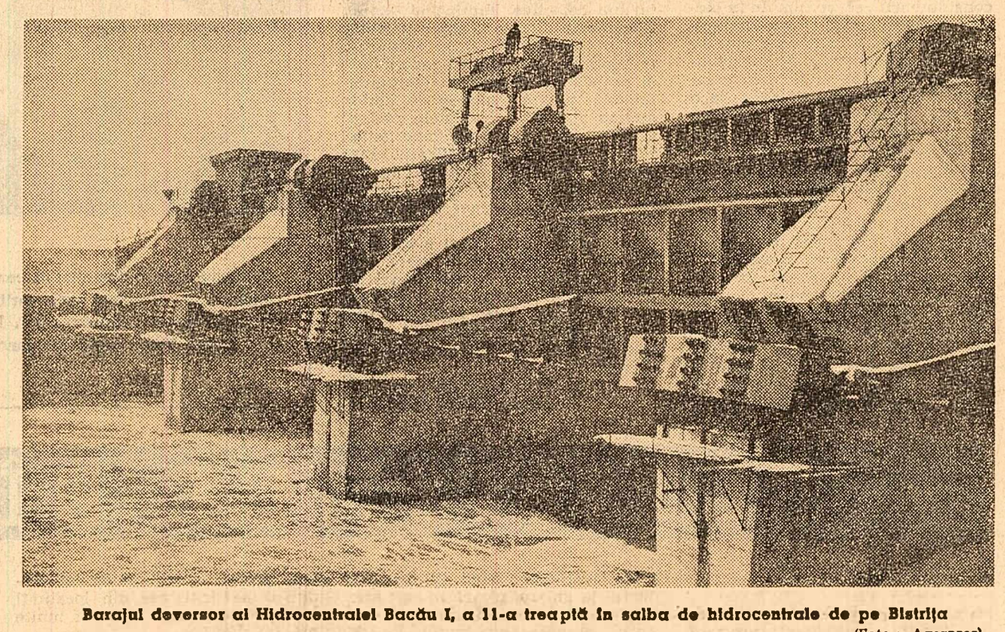

Barajul deversor al Hidrocentralei Bacău I, a 11-a treaptă în salba de hidrocentrale de pe Bistrița (Foto: Agerpres)

Ca uzină coordonatoare, uzina „1 Mai" din Ploiești primește, în cadrul planului de cooperare, o serie de piese, subansamble și utilaje de la 35 de întreprinderi din țară. Produsele realizate aici poartă o „marcă" a fabricii colective. Cooperarea, bazată pe adîncirea profilării și specializării producției, și-a dovedit și în cazul acestei mari uzine eficacitatea. Prin nivelul tehnic și calitativ înalt la care sînt realizate, instalațiile de foraj românești au ajuns să fie apreciate nu numai de petroliștii noștri, ci și peste hotare.

Cum funcționează mecanismul cooperării în această familie industrială? Își îndeplinește cum se cuvine uzina ploieșteană rolul și obligațiile ce-i revin ca uzină coordonatoare? Iată unele concluzii din discuțiile avute cu cadre de conducere din această unitate și din cîteva întreprinderi colaboratoare.

— *Între uzina noastră și unitățile cooperatoare s-au statornicit relații în general bune* — ne spune tov. STELIAN TRONARU, inginer-șef al uzinei. *Ele se bazează pe îndeplinirea conștiincioasă a comenzilor în cooperare și pe un ajutor și o îndrumare tehnică din partea întreprinderii coordonatoare. Căutăm să fim exemplu în asemenea relații. Altfel n-am fi putut să obținem rezultatele bune din anii trecuți.*

Dar sînt și excepții. În primele două decade din ianuarie, unele întreprinderi colaboratoare nu au livrat ritmic comenzile, iar uzina „1 Mai" a realizat doar 27 la sută din planul lunar.

Care este cauza? I-am întrebat pe ing. ILIE ILIESCU, directorul uzinei „24 Ianuarie"-Ploiești, una din întreprinderile colaboratoare. *„Uzina „1 Mai" nu-și definitivează la timp comenzile. Lansarea planului de cooperare pe trimestrul I al acestui an s-a făcut la 1 decembrie 1965. Pe la 15 decembrie, uzina a venit cu modificări în specificație, iar pe 20 ne-a trimis alte corecturi. N-am răsuflat bine și pe 8 ianuarie s-a prezentat cu alte pretenții. Într-o perioadă scurtă, ba au scăzut cantitățile, ba s-au mărit. De aceea sîntem împinși să ne aprovizionăm la întîmplare. Consecința: apar stocuri supranormative de materii prime sau, reversul monedei, n-avem la timp materialele necesare".*

Constantin CAPRARU

(Continuare în pag. a V-a)

PAGINA A III-A

CONFERINȚELE UNIUNILOR RAIONALE ALE COOPERATIVELOR AGRICOLE

CU FORȚE UNITE, PENTRU DEZVOLTAREA BAZEI ECONOMICE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Răspunderea și iluzia talentului

de acad. George OPRESCU

Nu este în intenția mea să dau aici o definiție a talentului. M-aș rezuma doar să spun că **talentul este sau tot sau nimic** după cum această importantă însușire a sufletului omenesc se exprimă sau nu într-un produs avînd calitățile frumosului, fiindcă este vorba de artă. Dacă cineva are har dar n-are perseverența, seriozitatea și răspunderea necesare spre a-l pune în valoare, aș putea spune că nu-și merită talentul. Dimpotrivă, dacă cineva îmi prezintă o lucrare care-mi permite să descifrez în ea o anume căldură sufletească și o dexteritate ieșită din comun îl consider un talent pentru că rezultatul activității lui presupune un complex de calități fără de care nu poate fi concepută o lucrare frumoasă.

Talentul este o însușire de un fel deosebit. Se spune, și în această afirmație se află un mare adevăr, că poporul nostru este talentat. Într-adevăr, dacă ne gîndim la valorile minunate pe care le-a creat geniul românesc — „Miorița", „Ciocîrlia", jocurile călușarilor, scrierile lui Eminescu și Creangă, pînzele lui Grigorescu și Luchian, sculpturile lui Paciurea și Brâncuși și apoi marile construcții ale vremii noastre în care s-a investit nu numai muncă dar și mult suflet, imaginație, bun gust, faptul ne apare evident.

Ce i se cere omului talentat? După socoteala mea, în primul rînd, i se cere muncă spre a-și cultiva și desăvîrși această însușire. Mă gîndesc la nenumărate exemple de oameni talentați care, de-a lungul istoriei artei, au știut să ridice talentul lor la înălțimea marii arte și să dea omenirii opere nemuritoare. Îmi vine în minte exemplul pictorului Ion Andreescu. La început, artistul avea aerul că nu-și dă seama de talentul care zace în el. Școala de belle arte o face ca să devină profesor de desen și caligrafie. În 1873 tradiția spune că în fața tablourilor lui Grigorescu, expuse în acel an, își dă seama că arta este altceva decît caligrafia. Formația lui era însă insuficientă. Primele sale lucrări sînt penibil de naive. Conștient de toate dificultățile, dar dîndu-și seama de marile sale daruri, Andreescu începe, cu o perseverență și disciplină admirabile, să-și împlinească aceste lipsuri, să se cultive, să-și perfecționeze gustul. În puțină vreme el se ridică și ajunge să realizeze tablouri care pot să șadă alături de cele ale lui Grigorescu. Dacă omul acesta atît de talentat nu și-ar fi luat în serios darurile pe care le simțea, el nu s-ar fi putut ridica vreodată la înălțimea la care s-a ridicat în atît de scurtă vreme. Cazul acesta — cărula i s-ar putea alătura foarte multe alte exemple, arată ce rol important revine conștiinței, muncii artistului, perseverenței.

(Continuare în pag. a V-a)

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE DE CĂTRE AMBASADORUL EXTRAORDINAR ȘI PLENIPOTENȚIAR AL IRANULUI

La 14 februarie 1966, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Iranului, Ahmad Eghbal, care și-a prezentat scrisorile de acreditare. *(În pagina a V-a, cuvîntările rostite).*

Corespondența din Roma

Breviar cultural italian

- Prea mulți „Capelloni" la San Remo
- Spectacole populare
- Un festival al filmului sociologic

În cazinoul municipalității din orașul florilor și al primăverii veșnice, San Remo, unde timp de trei zile 26 de melodii ale muzicii ușoare și-au disputat întîietatea, e din nou liniște. Pînă la viitoarea ediție a festivalului, este rîndul marilor case discografice — adevăratele cîștigătoare — să continue cu pasiune sporită întrecerea, căci San Remo a fost și în acest an o adevărată mină de aur pentru întreprinderile producătoare de discuri care au și lansat pe piață pe scară industrială melodiile prezentate.

Trei miliarde de lire, aceasta este valoarea totală a afacerilor, fapt care l-a făcut pe un cronicar muzical să afirme că niciodată cele șapte note ale gamei n-au fost mai bănoase ca acum. Judecînd însă după aprecierile specialiștilor și nu numai ale lor ci și ale marelui public care și-a exprimat părerea prin intermediul anchetelor organizate de ziare și reviste, festivalul a lansat prea puține melodii de succes capabile să facă înconjurul lumii. Se vorbește cu nostalgie despre anii trecuți, ajungîndu-se la concluzia că de data aceasta la San Remo muzica ușoară a fost o adevărată Cenușereasă. Dealtfel însuși organizatorul Festivalului, Gianni Ravera, spunea cu amărăciune: Totul s-ar fi sfîrșit cu bine dacă nu aș fi comis eroarea de a deschide prea larg poarta pentru „capelloni". Capellonii sînt acei tineri cu plete gen „beatles" care în afară de podoaba lor capilară n-au adus pe scenă nimic altceva. Și chiar dacă o melodie cum este acea „Dio come ti amo" a lui Modugno, încununată cu laurii victoriei, nu a atins perfecțiunea în materie, totuși ea rămîne o lucrare valoroasă. Alături de Modugno, alte stele ale muzicii ușoare italiene, printre care veșnic tînărul Claudio Villa, Adriano Celentano, Milva, Ornella Vanoni au demonstrat că și în muzica ușoară, ca și în orice domeniu al artei, decența și seriozitatea, frumusețea melodiei sînt mereu actuale, impunîndu-se asupra exhibiționismului de prost gust care rămîne o simplă și banală marfă de contrabandă.

★

În peisajul cultural italian viața teatrală oferă și în acest an — alături de un număr destul de mare de piese slabe — spectacole de ținută artistică căutate și prețuite de public. Numai „Livada cu vișini" de Cehov a fost vizionată de peste 75 000 spectatori. Acum cîteva zile, pe scena tînărului teatru cu stagiune permanentă din Roma, care și-a început activitatea în toamna lui 1965, a fost prezentată comedia lui Shakespeare „Negustorul din Veneția", într-o nouă viziune regizorală și scenografică. Ea a găsit un larg acces la publicul nou al acestui teatru — muncitori, studenți, funcționari. Regizorul ei Ettore Gianinni spunea: „Am vrut să realizez înainte de toate un spectacol popular, deoarece sînt convins că în Italia primul obiectiv este de a se ajunge la un teatru pentru toți, opus celui de elită și așazis de avangardă". O echipă de prim rang în frunte cu Paolo Stoppa, Rina Morelli și Dino Carrara a făcut ca despre această premieră întreaga critică să vorbească elogios. Cu viu interes este urmărit de public spectacolul de la teatrul Quirino, „Două zile nepotrivite" de Eduardo de Filippo, unde marele regizor și actor napolitan face o adevărată risipă de fantezie și talent. Piesa readuce, pe alte planuri, în amintire strălucitele sale succese de odinioară „Napoli, orașul milionarilor" și „Filomela Marturano".

Într-un reportaj trecut arătam că o serie de cunoscuți actori de cinematograf au început să se intereseze serios de teatru. Aminteam atunci pe Alida Valli, Amedeo Nazzari, Gino Cervi, Ana Magnani. Iată că a venit și rîndul lui Marcello Mastroiani care, fără să trădeze ecranul, se înfățișea-

Ion MĂRGINEANU

(Continuare în pag. a II-a)

FETIȘISMUL HÎRTIILOR

— Ce stă, după părerea d-voastră, la leagănul birocratismului? (Întrebarea îi este adresată tovarășului GHEORGHE ZAMFIRESCU, președintele Sfatului popular **30 Decembrie**). Să zicem că lucrăm la starea civilă și trebuie să întocmim actul de naștere al birocratismului. Cine e tatăl, cine mama?

— *Fenomenul s-a născut cu mult înaintea noastră. Îl numim azi rămășiță, dar uităm uneori să precizăm: rămășiță* **socială.** *Pentru a fi azi birocrat, nu-i nevoie să fi fost și înainte de 23 August. La sfatul nostru, circa 65 la sută dintre lucrători au fost angajați în ultimii cinci ani, sînt în majoritate tineri, iar mulți șefi de serviciu au studii superioare. Cînd am sosit aici, de cîte ori o formalitate mi se părea birocratică mă loveam de răspunsul:* **„Așa e regula".** *M-am convins că* **la leagănul birocratismului stă rutina.** *Aparatul administrativ își creează o rutină care se amplifică dacă nu reușești s-o combați. A rezolva azi cum s-a rezolvat ieri îți dă senzația că ești degajat de răspundere, că e mai ușor, chiar dacă ai mai mult de muncit.* **Actul formal devine un fetiș.**

— Dacă-i o superstiție, atunci trebuie să-i opunem o știință. Cunoașteți o asemenea știință? Dumneavoastră sînteți inginer, mi se pare.

— *Da, dar inginerul care e pus șef al unei unități constată că problemele de aprovizionare, coordonare, planificare, calcul economic și conducere a oamenilor* **solicită cunoștințe diferite de cele ingineești.** *Eu am fost avantajat, și ca fost activist de partid, dar cred că și oamenii care n-au fost activiști pot face față acestor probleme în măsura în care învață din experiența colectivă a partidului,* **factorul comun ce stă la baza oricărei munci de conducere.**

— Cum ați concretizat această bază în cazul nostru, al preocupării pentru înlăturarea birocratismului?

— *Printr-un singur cuvînt:* **scopul.** *Vorbeam de rutină ca mamă a birocratismului. Ca ea să devină birocratică, trebuie să intervină* **uitarea sau ignorarea scopului.** *Orice lege, de cînd există pe lume legile, tocmai pentru că e generală nu poate cuprinde toată varietatea cazurilor oferite de viață. Orice tehnică administrativă, chiar dacă atinge perfecțiunea, duce la rezultate proaste dacă devine un scop în sine, dacă nu e animată de țel. Politica partidului nu poate ține loc muncilor particulare ale strungarului, agronomului sau contabilului, dar le oferă tuturor criteriile, orientarea,* **menține clar în fața ochilor țelul, slujirea poporului, a omului.** *Fără asta nu poate fi vorba de combaterea birocratismului. Dar ca să se apere, birocratismul invocă mereu legalitatea, se deghizează.*

Spiritul și litera legii

— Pare-se că e vorba de ceea ce juriștii numesc spiritul legii și litera ei.

— *Nu e vorba numai de legi.* **Îndărătul fiecărei hîrtii care vine sau pleacă de la sfat se află un om** *sau un colectiv uman.* **Legalitatea noastră este profund omenească și populară, dar nu te scutește de efort:** *cum ai uitat de omul dindărătul hîrtiei, actul administrativ își pierde sensul.*

— Chiar fără să fie încălcată legea?

— *Am avut de dat locuință unui tehnician. Omul, decorat, avea dreptul la o odaie în plus. Lucrătorii de la spațiu nu voiau să*

ANCHETĂ SOCIALĂ

i-o acorde. Le-am spus că încalcă legea, dar ei au scos la iveală un articol legal și mi-au arătat că una dintre camere (cealaltă îi revenea mamei lui), fiind mai mare, putea fi echivalată cu un spațiu suplimentar. Era legal argumentul lor? Era. I-am întrebat însă: „Dar de unde știți că el va ședea în camera mai mare? N-are dreptul și chiar datoria morală de a-i ceda mamei sale, în vîrstă, o cameră cu mai mult aer? Și dacă el rămîne în încăperea mică, n-are dreptul la un supliment?" Era legală această rezolvare? Era.

— Exemplul mi se pare că ne permite să analizăm, îndărătul faptului, **mentalitatea. Cum se face că dintre două soluții care respectau amîndouă litera legii, respectivii au ales-o mai întîi pe cea în defavoarea tehnicianului?**

— *Am avut de-a face și cu șperțari, cu exemplare triste. Nu neg reaua credință a unuia sau altuia. Aici însă era vorba de un automatism: o lege trebuie să cuprindă și îngrădiri, iar unii, după un timp, încep să confunde* **respectarea** *legii cu simpla îngrădire.*

— Cum ajung să cedeze în fața automatismului?

— *Aici intervine alt criteriu, acel al perspectivei. Oamenii au invocat interesul general: economisind o cameră în detrimentul unuia, poți satisface necesitățile altuia. Dar de fapt cetățeanul respectiv, nemulțumit, va veni mîine iarăși la noi. Construirea unei soluții, ca și aceea a unei clădiri, îți impune o anumită durabilitate și perspectivă.*

Vom întrerupe temporar convorbirea cu inginerul Zamfirescu, pentru a face loc unui cerc mai larg de fapte.

Un sondaj al semnalizărilor sosite recent la redacție ne arată că majoritatea necazurilor despre care ne scriu corespondenții nu se datoresc unei situații de fapt, lipsei de posibilități materiale pentru a soluționa un caz sau altul, ci pur și simplu fetișului, actului formal: în loc de a fi un instrument de respectare a legii, a drepturilor cetățeanului, hîrtia, de îndată ce întîlnește o interpretare formalistă, devine o barieră.

IOAN FORNA din Iași are dreptul legal și chiar îndatorirea morală de a trăi împreună cu propria sa soție. Pentru aceasta a fost trimis la spațiul locativ, de aci la sfat, pentru ca aici să afle că cererea trebuia făcută de soție și însoțită de o copie a certificatului de căsătorie care tot la sfat s-a efectuat, ca la urmă, cînd totul a fost gata, să nu fie gata, căci a mai fost nevoie și de o declarație cum că soțul acceptă **pe propria lui răspundere** să-i vină în casă soția.

Îți faci formele de pensie. E dreptul tău, dat de lege, de stat. Ai lucrat într-un loc, căpătarea certificatului n-ar trebui să devină o problemă, dar uite că devine. Șantierul D.R.N.C. Giurgiu i-a răspuns lui V. Cătălina că în arhiva întreprinderii nu poate găsi nici un fel de dovezi cum că ar fi lucrat acolo; însă, după sesizări și verificări, dovezile au fost găsite. Vă închipuiți sentimentul omului: lucrezi ani de zile într-un loc, dai tot ce ai mai bun în tine, timp, sănătate, suflet — și, după ani, primești o hîrtie că nu se mai știe dacă ai lucrat acolo sau că ai făcut cine știe ce altă muncă.

Nu ne propunem să înșirăm o listă de hîrtii, adrese, numere de înregistrare și date de rezolvări, ci să analizăm măcar cîteva laturi de **concepție**, cum ajunge în unele locuri să se ivească birocratismul și cum, dimpotrivă, se poate evita.

— *E și o problemă de organizare,* ne spune șefa secretariatului administrativ al sfatului, *o pro-*

N. SCUTARU

(Continuare în pag. a II-a)

INTERVIUL NOSTRU

cu prof. Jean LIVESCU, adjunct al ministrului învățămîntului despre:

LITERATURA ROMÂNĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

Recent, Ministerul Învățămîntului a organizat o consfătuire pe tema „Probleme actuale ale predării istoriei literaturii române în învățămîntul superior". Despre semnificația și rezultatele cele mai importante ale acestei reuniuni — la care au participat aproape două sute de membri ai personalului didactic universitar și liceal, cercetători științifici, critici și istorici literari — ne vorbește prof. **Jean Livescu**, adjunct al ministrului învățămîntului.

— Vă rugăm să menționați, mai întîi, considerentele care au făcut necesară organizarea acestei consfătuiri.

— Ministerul nostru organizează asemenea consultări pentru a clarifica aspecte de conținut și de metodă și a contribui în felul acesta la perfecționarea învățămîntului superior. Recenta consfătuire a fost determinată de necesitatea de a folosi în mai bune condiții la prelegeri, seminarii, ca și în manuale și în cercetarea științifică valorile literar-artistice ale poporului nostru.

— Care sînt problemele esențiale abordate de participanții la discuții?

— Obiectivul central al discuțiilor l-a constituit elaborarea unei noi programe de istorie a literaturii române, la nivelul sarcinilor actuale și pe baza progreselor cercetării științifice. În mod necesar însă, în legătură cu această problemă, participanții au fost puși în situația de a aborda o sferă largă de aspecte. S-a subliniat rolul de seamă al învățămîntului filologic, în special, și al celui universitar, în general, în educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și în cultivarea multilaterală a personalității viitorilor oameni de cultură din patria noastră. Nu puține au fost sugestiile referitoare la necesitatea coordonării activității catedrelor din toate centrele universitare în vederea realizării unui program unitar de cercetări în domeniul istoriei și criticii literare.

Pe drept cuvînt s-a subliniat că domeniul istoriei literaturii române constituie un teren favorabil pentru cultivarea cercetărilor comparatiste. În această direcție sînt semnificative și convingătoare argumentele aduse în favoarea propunerii ca profilul de pregătire a viitorilor profesori de literatură română să fie lărgit spre o specialitate secundară, de preferință o limbă și literatură romanică; pentru studenții secțiilor de limbi străine s-au făcut propuneri ca istoria literaturii române să fie astfel predată, încît să-i sprijine în înțelegerea raportului dintre universal și național în domeniul literaturii.

Au fost formulate opinii și în ceea ce privește volumul și orientarea cunoștințelor disciplinei de literatură română. În general a fost acceptată ideea ca diagrama de structură a cursului de literatură să aibă formă de „V", să comporte adică o deschidere cît mai largă spre contemporaneitate. Considerăm că aplicarea eficientă a acestei soluții este condiționată de elaborarea unor sinteze, care să evidențieze și să explice liniile directoare ale fenomenului literar, sistematizate în curente, școli și grupări literare, să ierarhizeze în același timp după criterii social-istorice și valorice manifestările literare mai vechi, și să prezinte cît mai multe aspecte ajunse la cristalizare din literatura contemporană. Nu e mai puțin adevărat că principiul în „V" nu trebuie înțeles linear; el se îmbină cu cel potrivit căruia studiul literaturii se axează în principal pe cercetarea operei marilor clasici. În acest context, considerentul „să pornim de la clasici" trebuie înțeles nu ca ignorare a elementelor pregătitoare marilor monumente literare, ci ca o estimare a fenomenelor studiate în perspectiva realizărilor artistice de o valoare excepțională. Actualitatea acestor idei este cu atît mai evidentă, cu cît nici o catedră de literatură română nu a tipărit pînă în prezent cursul consacrat epocii marilor clasici.

Multe din sugestiile formulate se referă, cum e și firesc, la organizarea și desfășurarea cursurilor și seminariilor. Participanții la consfătuire au pledat pentru ca prelegerea să ofere liniile generale, orientative, ale evoluției disciplinei respective, dar, în același timp, să renunțe la descriptivism și să-i obișnuiască pe studenți cu metoda investigației științifice, cu „radiografia" întregului fenomen studiat. Trebuie reținute, credem, și opiniile care au arătat necesitatea transformării seminariilor într-un colocviu creator cu studenții, într-un cadru favorabil contactului științific multilateral și de durată între profesori și studenți.

— Cum vor fi valorificate sugestiile și propunerile formulate la consfătuire?

— Cele care au referință directă la structura cursului de istorie a literaturii române vor fi folosite în elaborarea programelor universitare. În acest sens se vor constitui trei colective, cuprinzînd cadre didactice din toate centrele universitare, care vor lucra la elaborarea programelor pentru facultățile și secțiile de limbă și literatură română, pentru secțiile de limbi străine și pentru institutele pedagogice. Alte sugestii importante privind structura și conținutul învățămîntului universitar sînt în atenția noastră și constituie punctul de plecare al unor acțiuni de îmbunătățire a planurilor de învățămînt și de instrucțiuni metodice. Tot atît de important e faptul că acest util schimb de experiență a dat posibilitate tuturor participanților să-și confrunte punctele de vedere, ceea ce în mod cert se va resimți pozitiv în activitatea lor la catedră.

Interviu realizat de
Mihai IORDĂNESCU

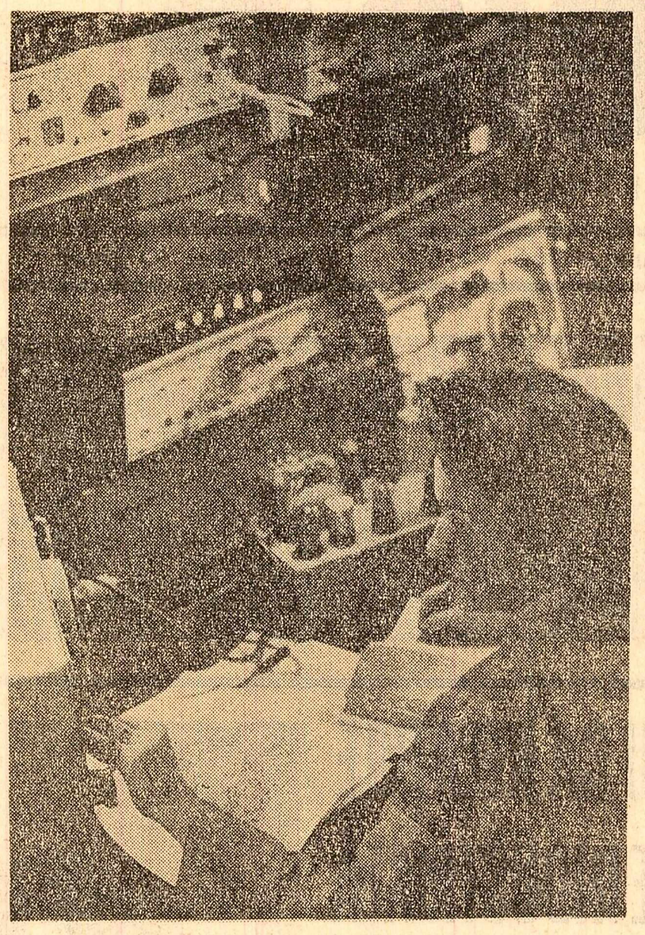

Aparatura de automatizare construită la uzina „Electromagnetica" din Capitală este verificată cu minuțiozitate înainte de a fi livrată beneficiarilor. În fotografie: tînăra ingineră Doina Volcu verificînd funcționarea unui nou aparat

Foto: A. Cariojan

UN MILITANT PENTRU CAUZA POPORULUI MUNCITOR

Între numeroșii luptători revoluționari, care s-au jertfit pentru cauza dreaptă a partidului și poporului muncitor, pentru viitorul luminos al patriei, se numără și Baruh Berea, de la a cărui moarte se împlinesc 25 de ani.

Născut la 13 februarie 1893 în orașul Huși, într-o familie de oameni nevoiași, tînărul Berea a avut de înfruntat de mic copil sărăcia și mizeria. I-a plăcut mult să învețe, dar treptele școlii s-au oprit pentru el la 4 clase primare. Intrînd ca salariat la o librărie din Bîrlad, tînărul setos de cultură citește cu nesaț.

Curînd începe să frecventeze întrunirile socialiste din localitate la care, nu de puține ori, se auzea cuvîntul său înflăcărat. Își însușește treptat și apoi începe să propage în rîndul tineretului din oraș ideile marxiste. Sub conducerea sa, la Bîrlad, a luat ființă un cerc de lectură marxistă, care a început să fie frecventat de tot mai mulți tineri entuziaști: muncitori, funcționari, elevi.

În 1910, într-o seară, la sfîrșitul unei întruniri socialiste, în cadrul căreia demascase în cuvinte tăioase exploatarea la care erau supuse masele de către burghezie și moșierime, tînărul de 17 ani este pentru prima dată arestat de către copoii siguranței. Bătaia și schingiuirile nu l-au speriat. Setea de dreptate și adevăr, încrederea în viitor, în victoria clasei muncitoare, i-au dat tăria să reziste acestei încercări. Și așa a rămas timp de peste 30 de ani.

În timpul primului război mondial, fiind mobilizat pe frontul din Moldova, a continuat să facă propagandă socialistă printre ostași.

Perioada de avînt revoluționar a anilor 1918—1921 l-a găsit pe Berea activînd la Iași, apoi la Galați, unde devine unul din fruntașii locali ai Partidului Socialist. „De îndată ce Berea apărea la tribună — scria mai tîrziu unul din tovarășii săi de luptă — din toată ființa lui radia atîta putere de convingere, atîta căldură și încredere în victoria clasei muncitoare, că electriza oamenii". Pentru activitatea sa revoluționară a fost arestat în august 1919, însă, în urma protestului hotărît al muncitorilor gălățeni, autoritățile au fost nevoite să-l elibereze. El participă la greva generală din octombrie 1920. Luptător activ pentru crearea partidului de tip nou, marxist-leninist, Baruh Berea, care între timp se stabilise la București, s-a situat alături de cei care, începînd din mai 1921, au continuat lupta pe o treaptă nouă, superioară, sub steagul Partidului Comunist Român.

După marile lupte muncitorești din perioada 1929—1933 organizate și conduse de P.C.R., Berea este din nou arestat și condamnat la un an închisoare, pedeapsă pe care o execută mai întîi la Văcărești și apoi la Doftana. După eliberarea sa, din însărcinarea primită din partea partidului, lucrează pe linia strîngerii de ajutoare și apărării tovarășilor întemnițați în închisorile regimului burghezo-moșieresc, activînd în conducerea centrală a Ajutorului roșu. El scrie emoționante pagini despre Doftana, descriind regimul de distrugere care domnea acolo.

În aprilie 1938 este din nou arestat și condamnat. Rînd pe rînd este internat la Văcărești, Craiova, Doftana și Jilava, apoi în lagărul de la Miercurea Ciuc.

În perioada dictaturii fasciste, Berea este trimis în lagărul de la Caracal și este supus unui regim de exterminare. Curînd se îmbolnăvește grav. Se obține aprobarea să fie adus la București pentru a fi internat la un spital. În Capitală, însă, încape din nou pe mîinile zbirilor de la Prefectura poliției.

La 13 februarie 1941, Baruh Berea se stingea din viață exact în ziua cînd împlinea 48 de ani.

Visurile și idealurile pentru care a luptat și s-a jertfit Baruh Berea, ca și numeroși alți militanți revoluționari și patrioți, și-au găsit împlinirea în anii regimului democrat-popular. Amintirea luminoasă a acestor luptători va trăi veșnic în inima poporului.

V. PETRIȘOR

FETIȘISMUL HÎRTIILOR

(Urmare din pag. I)

blemă în care, pe lîngă calificarea lucrătorului individual, contează calificarea aparatului.

La manetele unui aparat administrativ

— Cu aceeași oameni poți lucra bine sau rău, după cum organizezi aparatul, continuă tov. ILEANA PREDOIU. *Tot felul de decizii, necesități și sarcini vin la noi, ca verigă ultimă, de execuție, pe drumul spre cetățean. Vin mereu sarcini importante de largă cuprindere — să zicem recensămîntul pomilor și viilor, al animalelor domestice etc. Trebuie aduse la îndeplinire chiar dacă în cadrul* sfatului nu le-ai putut prevedea *și nu ai precizat aparatul care le poate face față.*

— Credeți că la fiecare sarcină nouă trebuie creat un aparat nou?

— Ar fi o teorie năstrușnică. Nu fac teorii, mă refer la practică. Sfatul se ocupă de toate; dacă un cetățean îți vine cu o problemă de care nu te-ai ocupat niciodată, n-ai voie să-i desminți încrederea: el știe că e vorba de organul puterii locale și are dreptate. În practică însă, trebuie să recunosc că volumul unor sarcini te depășește.

— Președintele îmi spunea că mulți lucrători, cînd își termină lucrul la ghișeu, pleacă în cartiere. Dar că, incontestabil, sînt și destui care muncesc mai puțin. Există rezerve mari de timp?

— Rezerve există, fără îndoială, dar nu țin numai de cantitatea muncii; cele mai multe țin de simplificare, de înlăturarea formalităților și verigilor inutile. Ne mai ajutăm cu activele cetățenești, dar ele nu pot fi folosite la orice lucrări.

— În legătură cu participarea „neplanificată" a cetățeanului la unele lucrări, v-aș ruga să-mi răspundeți la o întrebare. **Hîrtia a fost inventată ca să-l reprezinte pe om chiar și cînd nu e de față. De ce însă omul se simte obligat să vină la Sfat o dată cu hîrtia lui, să-i urmărească mersul?**

— Cetățeanul simte că prezența lui fizică îi împiedică pe unii să uite că el, familia sau colectivul lui se află îndărătul hîrtiei.

— Nu înțeleg însă de ce nu vă bazați cîteodată pe poștă. Să luăm recensămîntul pomilor. În unele țări, chiar la declararea venitului impozabil — care e o chestiune mult mai complicată decît prezența unui pom — se trimite un chestionar prin poștă, cetățeanul îl retrimite completat pe răspundere proprie, iar organul respectiv se limitează la control. Prin economia de forțe realizată, controlul devine mult mai puternic. În lucruri simple, cum ar fi eliberarea unui act, de ce trebuie ca cetățeanul să se deplaseze din localități îndepărtate, adesea de mai multe ori la rînd?

— Vina principală e a noastră. Dar, v-am spus, nu totul depinde de cantitatea muncii.

— Un exemplu ar fi binevenit.

— Cuiva i-a crescut leafa. Și, nefiind mare cunoscător al regulilor administrative, n-a anunțat sectorul I.A.L. să-i recalculeze chiria. Cînd sectorul află, îi socotește diferența și majorările care s-au strîns între timp. El face o întîmpinare și aici începe călătoria hîrtiei, chiar dacă e vorba de o sumă mică. Sectorul o dă la centrala I.A.L., însoțind-o de un referat. Centrala dă cererea la S.G.L. al sfatului, cu un referat propriu, acolo se face un nou referat — deci al treilea, despre același fapt de bază — care servește ca motor pentru înaintarea problemei spre comitetul executiv al sfatului orășenesc, care avizează și...

— ...și drumul îndărăt, am înțeles. Nu credeți că diferența pe care o are de plătit omul nostru este echivalată de costul „călătoriei" și referatelor?

— Probabil că da. Există credința că multe formalități sînt inspirate de dorința unor funcționari de a-și justifica existența și postul; în unele cazuri e adevărat. Dar evitarea unor formalități și practici complet inutile ne-ar elibera de o mare cantitate de muncă în gol și ar deschide în față un cîmp larg de probleme care **nu numai că ți-ar justifica existența pe lume, dar ți-ar permite o muncă realmente creatoare și calificată, în care tu, funcționar, să fii mult mai indispensabil decît prin reeditarea aceluiași referat.**

Inerția și leacul

Ne aflăm din nou în fața inginerului Zamfirescu.

— Spuneam că birocratismul se acoperă cu hotărîri utile la vremea lor — reia președintele sfatului — *care după un timp tind să te domine în mod nejustificat. Iată un exemplu: s-a hotărît ca o decizie să fie urmată la termenul respectiv de un răspuns scris, care informează cum a fost executată. În practică însă, ce se întîmplă? O decizie cuprinde de pildă 12 puncte, cu termene diferite. De 12 ori mai multe secții și servicii diferite ale sfatului nostru ne răspund în scris...*

— Secția sfatului îi scrie sfatului?

— Am pus aceeași întrebare. Dar colaboratorii mei mi-au replicat că altminteri sfatul nostru ar rămîne fără dovezi scriptice. Dar **nu e îndeplinirea unei sarcini o „dovadă" mai bună decît hîrtia!**

— Iată ce mi-a spus în legătură cu aceasta tov. **Alexandru Roman**, care lucrează la buletinul **„Din experiența sfaturilor populare"**. A dat un telefon să comunice că strada de acces în noul cartier Pajura nu e canalizată. — Ba este, i-a răspuns omul de la sfat. — Vino să constați la fața locului, a stăruit tov. Roman. Operativ, chiar a doua zi, a primit confirmarea: — Am fost și am constatat. Aveți dreptate. **Strada nu e canalizată, dar în situații e canalizată,** așa că nu mai avem cum scoate fonduri ca s-o canalizăm a doua oară... Situația de pe hîrtie a fost mai tare decît cea de pe stradă.

— Nu e întotdeauna ușor de lichidat birocratismul pentru că nu poți trimite la plimbare orice „hîrtie"; pentru a nu degenera în lipsă de răspundere, combaterea hîrtogăriei cere promovarea unei tehnici administrative mai simple, mai rapide, mai clare, mai lesnicioase.

— Vorbeați, tovarășe președinte, de practica corespondenței „interne", între birouri învecinate și chiar între oameni care lucrează în același birou. De ce însă un om care duce o corespondență inutilă și n-o suprimă ca să nu încalce o dispoziție învechită — de ce nu merge la superiorul lui pentru a-i atrage atenția?

— Există un tip de funcționar căruia orice mișcare i se pare riscantă, pentru că „face valuri". Preferă să stea în ape domoale. **Cel mai mare aliat al mentalității funcționărești este convingerea că funcționarul e un om mărunt.** *Uneori însă propunerile se lovesc de rezistența rutinei, a unor dispoziții învechite. Soluția se găsește în hotărîrile Congresului al IX-lea al P.C.R., care cer perfecționarea muncii de conducere și a muncii administrative. În cazul sfatului, eu găsesc că aceste probleme își au cheia mai ales în* **competență**, *în atribuțiile sfatului și ale diferitelor sale servicii. Trebuie să păstrăm și să întărim răspunderea personală, centralismul, dar în același timp să evităm aglomerarea sarcinilor într-un loc și „scutirea" de muncă ce se ivește, ca rezultat, în altă verigă, sau îngreunarea posibilităților ei de acțiune. Să concretizez. Dacă eu sînt presat de probleme care ar trebui rezolvate de colaboratorii mei, de asemenea, tot mai multe din problemele aflate înainte în competența sfatului raional au început să preseze Sfatul popular al Capitalei. În alte cazuri, competențele au rămas, dar a plecat instrumentul, să zicem mijloacele de transport, fondul bănesc sau chiar dreptul de a sancționa responsabilul unui magazin prost întreținut.*

— Altfel formulat, una din sursele birocratismului e alcătuită de îngustarea sau golirea de conținut a unor răspunderi.

— Intenția de bază e mai întotdeauna bună. Cînd un contabil demonstrează că fiecare sfat raional în parte folosește nerațional camioanele sale și îmi calculează cîștigul pe care l-aș avea punînd mașinile la un loc pe Capitală și eliberîndu-mă de regia lor, prima tendință poate fi să te lași convins. După un an însă, constați că plata camioanelor poate să coste și de patru ori mai scump ca înainte, că fiecare transport devine o problemă, că I.T.B. nu îți dă camioane la vreme și I.S.B. cere plan lunar pentru mii de puncte în care e probabil să se ivească moloz de ridicat și cam cît anume. Nu e bine să încarci un camion de cinci tone numai cu două tuburi de oxigen, dar nu e bine nici cînd spitalul nu poate căpăta la timp tuburile de care are nevoie urgentă.

Competențele și competența

Tovarășul Octavian Domide este locțiitor al secretarului organizației de bază și unul din specialiștii Sfatului *30 Decembrie*.

— Am avut o dată un accident; șoferul mașinii în care mă aflam a nimerit într-o groapă mascată de apă, în plin București, și eram de mult curios să cunosc un tovarăș care se ocupă cu gospodăria comunală.

— Iată că m-ați cunoscut, ne spune zîmbitor tov. Domide. *Iar groapa, fără îndoială, are legătură cu subiectul anchetei d-voastră. O gropiță de 25 centimetri diametru, pînă ce raionul făcea raport la Capitală, pînă ce aceasta făcea comandă unei întreprinderi, căpătă un metru respectabil; acum, să zicem că situația s-a mai îmbunătățit, raionul poate face comandă directă, plătibilă prin Capitală.*

— M-am interesat de problema competențelor. Dumneavoastră sînteți cu spațiile verzi. Dacă raionul ar hotărî singur unde să pună floricele, fără ca planul unui rondou să fie aprobat la oraș, ați comite greșeli?

— Să presupunem că luăm cel mai competent specialist din București, să zicem arhitectul șef al Capitalei, și presupunem că gradul lui de competență este optim, 95 la sută, chiar 100 la sută, iar eu am un coeficient de competență, hai să socotim că numai de 40 la sută; dacă eu și alții ca mine, din dorința de a rezolva problema la un nivel mai înalt, îi trimitem toate planurile noastre mărunte, în practică îl vom strangula, îl vom obliga, chiar socotind și colaboratorii săi, să nu lucreze decît cu o mică parte a competenței sale, ba chiar să-și scadă randamentul la problemele mari asupra cărora e chemat să se concentreze. La raion însă, dacă mai chem cîțiva arhitecți buni sau artiști plastici și le cer o părere, am mai mult timp, un teren mai mic, pot deci să rezolv chestiunea la un nivel mai înalt de competență. Asta nu înseamnă că nu pot greși; greșesc și urbaniști mai mari. Pedepsește greșeala, dar nu răpi competența organului, pentru că atunci, fatalmente, nu faci decît să mărești procentul de greșeli sau să tărăgănezi la nesfîrșit.

— O ultimă întrebare. Mi-ați vorbit și d-voastră de unele dispoziții sau uzanțe învechite, nici n-am loc să le înșir pe toate. Cum vă explicați existența lor? Ce îl determină, de pildă, pe un om să prefere formalitatea inutilă mai curînd decît să ceară înlăturarea ei?

— D-voastră presupuneți un birocrat care știe că o măsură s-a învechit și totuși nu se ostenește să ceară schimbarea ei. Or, birocratul tipic nici nu stă să se întrebe de ce un act e necesar sau nu. În al doilea rînd, cred că unii dintre noi — și cînd vorbesc de noi, mă refer nu numai la sfat, dar și la alți lucrători, de pildă cei ai fiscului — avem unele slăbiciuni în privința controlului. Îl trag la răspundere pe omul meu de ce n-a făcut cutare și cutare, de ce n-a executat o dispoziție, dar mai rar de ce n-a cerut schimbarea ei dacă a văzut că nu corespunde. Și atunci, dacă omul n-ar fi comunist — și prin comunist nu-l înțeleg numai pe membrul de partid, dar pe omul devotat colectivității, patriei socialiste — dacă s-ar rezuma strict la îndatoririle administrative, ar crede că sarcina lui strictă de serviciu este să respecte actul formal, căci numai pentru acesta i se cere cont. Ca să evităm acest lucru, trebuie ca și controlul să fie mai multilateral, să nu meargă numai pe o latură, să pătrundă toate aspectele muncii și să nu se încheie cu o simplă constatare de respectare sau nu a formelor legale, ci cu o analiză cît mai profundă a mecanismului, a măsurii în care un aparat, un serviciu sau un om își îndeplinește în mod conștient și creator misiunea. Îmi dau seama că nu-i un lucru ușor, dar stilul comunist de muncă, stilul promovat de partid cere o asemenea exigență.

Tehnica propriu-zisă a muncii administrative, concepția științifică asupra acestei munci — întrebare la care am primit multe răspunsuri interesante în cadrul unei consfătuiri organizate cu sprijinul raionului de partid — rămîn să fie cuprinse în partea a doua a anchetei.

Breviar cultural italian

(Urmare din pag. I)

ză spectatorilor într-o comedie muzicală de mare succes: „Ceao Rudi". El evocă figura vestitului Rudolf Valentino din anii ce au urmat primului război mondial.

★

Între 7—13 februarie va avea loc la Florența un festival consacrat filmului etnografic și sociologic. Printre altele, va fi prezentată pelicula „Lupta împotriva „Ku-Klux-Klanului (3 K)", producție americană care dezvăluie adevărata față a acestei organizații teroriste. Regizorul Richard Beymer prezintă un curajos document asupra luptei pe care un grup de oameni de bună credință o duce în Mississippi pentru afirmarea drepturilor civile ale negrilor. Cu viu interes este așteptat de asemenea documentarul regizorului japonez Fumio Kamei intitulat: „Supraviețuitorii bombei atomice de la Hiroșima", care evocă tragedia din 1945. Cu prilejul festivalului este organizat și un colocviu internațional cu tema „Experiențe recente și tendințe în filmul de documentare socială", colocviu care va fi urmat de un seminar dedicat filmului etnografic și folcloric.

★

Cîteva noutăți în domeniul editorial. O carte de mare succes apărută în editura „Feltrinelli" din Milano este „Beretele verzi din jungla vietnameză". Autorul ei, un ziarist american, dezvăluie secretele războiului purtat de agresorii americani împotriva poporului vietnamez, relatînd actele de teroare ale intervenioniștilor și acțiunile de spionaj desfășurate de C.I.A. Cartea a stîrnit, la apariția sa în S.U.A., un puternic ecou, punînd în vădită încurcătură și Departamentul de Stat și Comandamentul trupelor americane din Saigon. Iar ziarul „New York Times" scrie că este un adevărat roman de aventuri, care spune prea multe adevăruri.

De asemenea, în vitrinele librăriilor italiene au apărut cîteva cărți de autori români. Este vorba de „Amintirile căprarului Gheorghiță" și un volum de povestiri de 300 pagini de Mihail Sadoveanu, în editura „Paoline", precum și de „Fram, ursul polar" de Cezar Petrescu cu ilustrații de Eugen Taru. La sfîrșitul acestei luni va apare un volum cu poezii de Tudor Arghezi conținînd 1500 versuri, în traducerea lui Salvatore Quasimodo, laureat al premiului Nobel.

TEATRE

● Filarmonica de stat „G. Enescu" (la Liceul Șincai): CONCERT EDUCATIV — 19.
● Teatrul de Operă și Balet: AIDA — 19.
● Teatrul de stat de operetă: ȚARA SURÎSULUI — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): DOAMNA LUI IEREMIA — 19,30, (sala Studio): TEZAURUL LUI JUSTINIAN — 19,30.
● Teatrul de Comedie: RINOCERII — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): CEZAR ȘI CLEOPATRA — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU — 19,30.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): SONET PENTRU O PĂPUȘĂ — 20, (sala Teatrului evreiesc de stat): OPT FEMEI — 20.
● Teatrul Mic: SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU (spectacol prezentat de Teatrul din Ploiești) — 20.
● Teatrul „Ion Creangă": UN VIS VESEL — 15,30.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): KATIA ȘI CROCODILUL — 17, (sala din str. Academiei): OCHEȘEL ȘI BĂLĂIOARA — 17.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): REVISTA DRAGOSTEI — 20, (sala Victoria): OMUL ZĂPEZILOR — 20.
● Ansamblul artistic al C.C.S.: PE TREPTE DE LUMINĂ — 20.
● Circul de stat: SPECTACOL PREZENTAT DE CIRCUL MARE DIN MOSCOVA — 19,30.

CINEMATOGRAFE

● CE S-A ÎNTÎMPLAT CU BABY JANE?: Sala Palatului (seria de bilete 1 672 — orele 16,30 și seria 1 681 — orele 20), Capitol — 9,30; 12,15; 15,30; 18,15; 21, Grivița — 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30, Gloria — 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30.
● TOM JONES: Patria — 9,30; 12,30; 16,15; 19; 21,30, București — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, Feroviar — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,45; 21,15, Modern — 10; 12,30; 15; 17,30; 20.
● PROCESUL ALB: Republica — 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15
● BĂTĂLIA PENTRU APA GREA: Cinemateca — 10; 12; 14.
● CALEA VICTORIEI sau CHEIA VISURILOR: Luceafărul — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, Excelsior — 10; 12,15; 15,30; 18; 20,30.
● DEPĂȘIREA: Festival — 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, Floreasca — 10,30; 13; 15,30; 18; 20,30; Rahova — 15,30; 18; 20,30.
● PINGUINUL: Victoria — 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30.
● A TRECUT O FEMEIE — cinemascop: Central (completare Elevul de serviciu) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● ULTIMUL MILIARDAR: Lumina (completare Sculptorul și timpul) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
● DUMINICĂ LA NEW YORK: Union — 11; 15,30; 18; 20,30.
● PARISUL VESEL: Doina (completare Călătorie imaginară) — 10; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
● A IX-A EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ — ROȘU ȘI NEGRU — PLASMA: Timpuri noi — 10—21 în continuare.
● AUTORIZAȚIA DE CĂSătORIE: Giulești — 16; 18,15; 20,30.
● CRIMINALUL ÎN VACANȚĂ — cinemascop: Înfrățirea între popoare — 10; 16; 18; 20.
● MUNCILE LUI HERCULE: Dacia — 9,30—14 în continuare; 16,15; 18,30; 20,45.
● ULTIMA CAVALCADĂ SPRE SANTA CRUZ — cinemascop: Buzești (completare Cînd soția e plecată) — 8; 10; 12,15; 15,30; 18; 20,15.
● TRAGEȚI ÎN STANISLAS!: Crîngași — 10,30; 16; 18; 20, Vitan — 11; 16; 18,15; 20,30.
● VIZITA — cinemascop: Bucegi — 9,45; 11,45; 13,45; 16; 18,15; 20,30, Miorița — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21, Melodia — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21.
● CATIFEAUA NEAGRĂ — cinemascop: Unirea (completarea Gara) — 16; 18,15; 20,30.
● ȘAH LA REGE: Tomis — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30, Flamura — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30 (la ambele completarea Adam și Eva în Fiat lux).
● STEAUA BALETULUI: Flacăra (completare Sport nr. 6/1965) — 16; 18; 20, Aurora — 10; 12; 14; 16,30; 18,30; 20,30.
● TATĂL SOLDATULUI: Munca (completare Elemente) — 16; 18; 20
● OLD SHATTERHAND — cinemascop: Popular — 10,30; 16; 18,30; 21, Ferentari — 15,30; 18; 20,30.
● PROCESUL DE LA NURNBERG — ambele serii: Arta — 10; 16; 19,30, Volga — 9,30; 13; 16,30; 20.
● ÎNDRĂZNEȚUL PARDAILLAN — cinemascop: Moșilor — 11; 15,30; 18; 20,30.
● SAȘA: Cosmos — 16; 18; 20.
● DUMINICĂ LA ORA 6: Viitorul (completare Cronică la un miracol) — 15,30; 18; 20,30.
● COLINA: Colentina — 15,30; 17,45; 20.
● CAMERA ALBĂ: Progresul (completare Ajutor, mă înec) — 15,30; 18; 20,15.
● ONORABILUL STANISLAS, AGENT SECRET: Lira — 10,30; 15,30; 18; 20,30.

CU FORȚE UNITE, PENTRU DEZVOLTAREA BAZEI ECONOMICE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

CONFERINȚELE UNIUNILOR RAIONALE ALE COOPERATIVELOR AGRICOLE

Zilele acestea au loc lucrările conferințelor de constituire a uniunilor raionale ale cooperativelor agricole de producție. Participanții și-au exprimat adeziunea față de documentele puse în discuție și au subliniat importanța aplicării indicațiilor celui de-al IX-lea Congres al partidului cu privire la necesitatea creării unor organe proprii de conducere a cooperativelor agricole, care să coordoneze eforturile acestor unități pentru sporirea producției agricole, valorificarea acesteia și rezolvarea altor probleme. Aplicarea măsurilor stabilite va contribui la înflorirea satelor, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la sate, sporirea aportului țărănimii la avîntul economiei naționale, al întregii societăți. În pagina de față ne propunem să înfățișăm unele aspecte de la conferințele de constituire a uniunilor raionale, reflectînd preocuparea pentru îmbunătățirea pășunilor, executarea amenajărilor pentru irigații, apărarea contra inundațiilor, combaterea eroziunii solului și altele.

1

Cooperativele agricole din raionul Slobozia, așezate în cîmpia mănoasă a Bărăganului, dispun de o însemnată suprafață de teren care, prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare, asigură recolte mari. Realizările din anul trecut sînt grăitoare. S-au obținut, în medie la hectar, 2 727 kg grîu, 3 183 kg porumb, 2 109 kg floarea-soarelui, 22 050 kg sfeclă de zahăr. Alături de culturile de cereale și plante tehnice s-au dezvoltat puternic și alte sectoare de producție, cum sînt creșterea animalelor, legumicultura. etc. Din valorificarea produselor obținute peste cele prevăzute inițial în planul de producție, s-au încasat în plus 89 milioane de lei.

Pe lîngă numeroasele probleme ale organizării activității de producție și financiare din cooperativele agricole, **conferința de constituire a uniunii raionale a acordat o deosebită atenție întreprinderii unor acțiuni comune privind folosirea mai bună a pămîntului, astfel ca fondurile investite și munca depusă să aibă o eficiență economică maximă.** Referindu-se la această problemă, participanții la discuții au reliefat experiența bună și ce trebuie făcut pentru organizarea în comun a unor asemenea acțiuni. Ele vor permite cooperativelor agricole să realizeze o serie de obiective mai mari, într-un timp mai scurt și cu o cheltuială mai mică de fonduri și forță de muncă. Iată ce a spus în cuvîntul său tov. NICOLAE ANDREI, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole din comuna Gheorghe Lazăr :

„Încă din anul trecut, împreună cu vecinii noștri din Slobozia Nouă, am construit un baraj pentru acumularea unei cantități mai mari de apă în lacul Ezer. În acest an, tot împreună, vom săpa un canal pe o distanță de 3 km, pe care vom transporta apă la terenurile care urmează să fie irigate. După socotelile făcute de specialiști vom asigura apă cu care se vor putea uda 700—800 ha teren. Dacă am fi făcut aceste lucrări singuri am fi cheltuit o sumă mai mare de bani și nici n-am fi putut folosi economic sursa de apă acumulată. iar vecinii noștri trebuiau să facă alte cheltuieli".

Potrivit celor relatate în cadrul conferinței de tov. GHEORGHE GHIȚĂ, președintele cooperativei agricole din Muntenii-Buzău, membrii acestei cooperative, împreună cu vecinii lor din Sărățeni, au amenajat un canal pentru aducțiunea apei din Ialomița cu ajutorul căreia se vor iriga circa 300 ha teren. Cum este și firesc, lucrarea a fost făcută într-un timp mult mai scurt și a costat doar pe jumătate decît dacă s-ar fi efectuat numai cu forțele unei singure unități. Sînt și alte exemple care demonstrează cît este de eficace colaborarea între cooperativele agricole pentru realizarea diferitelor obiective destinate sporirii producției.

Efectuarea în comun a unor lucrări, cu sprijinul mai multor unități, a fost înscrisă ca un obiectiv important în planul de măsuri al uniunii raionale a cooperativelor agricole de producție din raionul Slobozia. În acest plan **se prevede să se mai amenajeze o suprafață de circa 1 000 ha pentru irigat.** Un număr de 5 cooperative agricole vor extinde suprafețele irigate folosind apa din Ialomița. 18 cooperative vor amenaja baraje pe văi și vor folosi apa din bălțile existente. Alte 9 unități vor folosi apa freatică cu ajutorul puțurilor forate.

Merită subliniate cîteva din propunerile făcute.

„Vom studia posibilitatea ca împreună cu membrii cooperatori din Crunți să construim un dig și să amenajăm pentru irigat 200 ha teren, preciza în cuvîntul său ION SPĂTĂRELU, *președintele cooperativei agricole Gheorghe Doja. Ținînd seama că în urma extinderii irigațiilor va crește simțitor producția de legume,* **este necesar ca uniunea raională să ne sprijine ca, împreună cu unitățile vecine, să construim o instalație pentru semiindustrializarea legumelor".**

2

În conferința uniunii raionale a cooperativelor agricole din raionul Tîrnăveni s-a subliniat că specificul raionului impune ca, pe lîngă dezvoltarea culturii cerealelor, **să se organizeze unele acțiuni care să asigure punerea în valoare a terenurilor în pantă, iar dezvoltarea zootehniei să aibă drept urmare creșterea ponderii acestei ramuri în ansamblul producției și veniturilor în agricultură.**

Pentru realizarea acestor obiective, pe baza experienței acumulate și a perspectivelor ce se deschid ca urmare a măsurilor luate de partid privind îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii, participanții la conferință au făcut numeroase propuneri deosebit de valoroase.

Prima și cea mai importantă problemă se referă la folosirea rațională a pămîntului și acțiunile care pot fi întreprinse în comun de către cooperativele agricole. **În raion există numeroase terenuri situate în pantă care pot fi puse în valoare, în modul cel mai economic, prin plantarea lor cu pomi fructiferi și viță de vie.** În ultimii ani, pe terenuri improprii culturii cerealelor s-au plantat 278 ha cu vie și 152 ha de livezi. Dar posibilitățile reale ale cooperativelor agricole sînt mult mai mari și, așa cum s-a subliniat în conferință, prin cooperarea mai multor unități se vor putea obține rezultate mai bune. În legătură cu această problemă, tov. IOAN POPA, președintele cooperativei agricole din Bălcaciu, a spus :

„Eficiența economică a amenajării terenurilor poate fi demonstrată și prin propria noastră experiență. Pe suprafețele în trecut neproductive sau slab productive plantate cu viță de vie, am realizat un spor de venituri de circa 20 000 lei la ha. Ne-ar fi de folos dacă uniunea ne-ar acorda un sprijin în ce privește dezvoltarea acestei ramuri de producție".

În planul pe 1966 s-a prevăzut să se pună în valoare 75 ha terenuri situate în pantă prin plantarea lor cu viță de vie. Pentru ca în viitor să se poată cîștiga mai multe terenuri **s-a propus organizarea de către uniunea raională a unor acțiuni care să se desfășoare în comun de către mai multe cooperative agricole interesate în crearea unor masive de pomi fructiferi și viță de vie. Sînt, totuși, unele acțiuni, care așa cum se arăta în lucrările conferinței, pot fi executate, în comun, de către cooperativele agricole, chiar începînd din această primăvară.** Tov. VASILE TRIFU, inginer agronom la cooperativa agricolă din Gănești, sublinia că, împreună cu cooperatorii din Deaj, s-ar putea deseca o suprafață de circa 75 ha. Aceste terenuri, în special primăvara sau cînd sînt ploi abundente, sînt complet inundate. **Prin executarea lucrărilor de desecări valoarea producției ar crește cu circa 60 la sută.** Cooperatorii din Gănești ar putea realiza unele lucrări de interes comun împreună cu cooperativa agricolă din Tîrnăveni. Aici, **prin desecarea văii Șaroșului s-ar cîștiga 50 ha teren.** Este în studiu **crearea unui sistem comun de irigare pe terenul cooperativelor agricole din Gănești și Deaj în vederea irigării unei suprafețe de 140 ha.** Prin crearea acestui sistem, producția de sfeclă de zahăr ar crește de la 18 000 kg la 40 000 kg la hectar. Vorbind despre necesitatea extinderii irigațiilor, tov. VALER CÎMPEANU, medic veterinar în circumscripția Jidvei, arăta că **în hotarele comunelor Cetatea de Baltă, Jidvei, Bălcaciu și Sînmiclăuș ar fi posibilă irigarea a circa 364 ha pășuni și teren arabil.** În urma efectuării acestor lucrări producția de furaje s-ar tripla. Urmează să se întocmească proiectele și să se treacă la procurarea utilajelor necesare.

3

Pentru raioanele de deal cum este și raionul Caransebeș, în activitatea cooperativelor agricole sînt multe probleme complexe care, pînă acum, nu au putut fi rezolvate decît în parte. Iată de ce prevederea cuprinsă în proiectul de statut al uniunilor cooperatiste potrivit căreia se vor organiza acțiuni comune ale cooperativelor agricole a fost primită cu mult interes. Fără a neglija problemele de ansamblu ale dezvoltării agriculturii raionului, participanții la conferință au subliniat, în cuvîntul lor, ce se poate face în ce privește desfășurarea în comun a unor acțiuni.

Tov. ALEXANDRU POPOVICI, inginer agronom la cooperativa agricolă din Prisaca, a subliniat că printre numeroasele sarcini ale uniunii raionale va fi și aceea de a sprijini cooperativele agricole în desfășurarea, în comun, a unor lucrări menite să ducă la folosirea mai bună a pămîntului. Apele rîurilor Timiș și Bistra inundă primăvara numeroase terenuri aparținînd comunelor Iaz, Ciuta, Glimboca, Prisaca și altele. Pînă acum, izolat, cu forțele proprii ale fiecărei cooperative nu s-au putut întreprinde acțiuni organizate menite să pună stavilă revărsării apelor. Discuțiile care au avut loc pe această temă au dus la consemnarea, în planul de măsuri adoptat de conferință, a prevederii că, prin acțiunile comune care vor fi făcute de cooperativele agricole din comunele respective să se facă asemenea lucrări de stăvilire a apelor.

Legat de buna folosire a pămîntului impropriu culturii cerealelor, tov. PETRE BREBENARU din cooperativa agricolă Valea Timișului a subliniat că mari suprafețe ar putea fi valorificate în mod economic prin plantarea lor cu nuci. Cooperativa a prevăzut în planul de 5 ani să facă o asemenea plantație pe 3 ha. Din păcate asemenea lucrări nu pot fi făcute pe suprafețe mai mari din lipsa materialului săditor. S-a propus ca **uniunea raională să organizeze o pepiniră de nuci într-o cooperativă agricolă de unde să se aprovizioneze celelalte unități care sînt interesate să facă asemenea plantații.**

Au fost abordate și alte probleme care pot fi rezolvate prin cooperarea mai multor cooperative agricole. Iată cîteva dintre ele :

ION VELUȘESCU, brigadier la cooperativa agricolă din Caransebeș: **Uniunea raională să organizeze cîteva loturi semincere pentru plante furajere cu care să se suprainsămînțeze pășunile și fînețele cu producție slabă de iarbă ;**

DUMITRU POPOVICI, președintele cooperativei agricole din comuna Sacu : **S.M.T.-ul să organizeze o brigadă care să se ocupe de fertilizarea și aplicarea amendamentelor în toate unitățile pe care le deservește.**

În planul de măsuri adoptat se prevăd o serie de acțiuni menite să ducă la desfășurarea în cele mai bune condiții a campaniei agricole de primăvară ca și acțiuni de durată mai lungă : executarea în comun a lucrărilor de îmbunătățiri funciare ; organizarea de loturi semincere pentru cartofi și plante furajere ; aplicarea de amendamente, în acest an, pe 857 ha și altele.

4

Din materialele prezentate și din discuțiile purtate în conferința de constituire a uniunii raionale a cooperativelor agricole a reieșit că agricultura raionului Săveni dispune de posibilități mari, nefolosite încă, pentru creșterea, în continuare, a producției și veniturilor. Care sînt acestea. cum pot fi puse mai bine în valoare ? Ne răspund cîțiva dintre cei care au luat cuvîntul în conferință ca și planul de măsuri, care sintetizează propunerile făcute.

PETRU CĂRĂMIDARU, președintele cooperativei agricole din Sîrbi, a spus printre altele :

„În fiecare vară noi ducem lipsă de apă în timp ce avem suprafețe întinse pe care din pricina prisosului de apă nu crește decît păpuriș. Dacă forțele noastre s-ar uni cu cele ale cooperativelor din satele vecine : Vlăsinești, Negrești, Știubieni, Petricani, Hănești am putea să creăm și rezerve de apă pentru irigații și, în același timp, să evităm inundațiile ce au loc în timpul topirii zăpezilor precum și al ploilor torențiale".

Alăturîndu-se acestei propuneri, tov. TEODOR CRISTESCU, președintele cooperativei agricole din Vlăsinești, a spus :

„Consider binevenită propunerea ca prin acțiuni comune să pornim la regularizarea rîului Bașeu. Cooperativa noastră are circa 60 de hectare de teren de pe care nici iarba nu o putem recolta, din cauza inundațiilor. În același timp, nu avem apă pentru irigații. Dacă toate cooperativele vecine vor pune umărul la treabă vom putea construi iazuri în care să se adune o cantitate de apă cu care să se irige circa 200 hectare și să scăpăm și de inundații. Avem toată convingerea că uniunea raională a cooperativelor de producție ne va ajuta".

În cuvîntul său ALEXANDRU BACIU, membru al cooperativei agricole din Zoițani, a subliniat că în acele unități unde consiliile de conducere au dat dovadă de inițiativă s-au început lucrările de ameliorare a terenurilor. De aceste lucrări au profitat și unele cooperative vecine. Totuși nici unii și nici alții nu puteau trage toate foloasele care erau posibile de pe urma lor.

„Noi am făcut un dig pe Valea Volovățului pentru reținerea apelor — a spus, în continuare, Alexandru Baciu — dar neavînd forță suficientă de muncă, digul este încă mic și cantitatea de apă ce se adună este insuficientă pentru irigații. Dacă ne vom ajuta cu vecinii noștri din Avrămeni și Adășeni vom putea înălța digul cu încă 1,5 metri. Luciul apei ar crește pînă la 20 hectare și ar ajunge pentru irigatul a cel puțin 200 hectare. De aceea sînt de părere ca în planul de măsuri ce va fi adoptat să se prevadă ca uniunea raională să aibă sarcina de a studia și sprijini cooperativele agricole de producție pentru organizarea unor acțiuni comune în vederea folosirii mai raționale a forței de muncă".

Vorbind despre avantajele ce le aduc investițiile făcute în colaborare de mai multe cooperative, ADRIAN DUMITRESCU, inginer agronom la cooperativa agricolă de producție Știubieni, a sugerat ideea ca, **cooperativele din Știubieni și Negreni să colaboreze la plantarea cu pomi a terenurilor erodate.** Mulți vorbitori, referindu-se la faptul că majoritatea cooperativelor din raion sînt la distanțe mari de calea ferată, au propus ca, **prin contribuție comună, cooperativele să-și construiască, în stațiile de cale ferată Dîngeni și Ungureni, magazii pentru păstrarea îngrășămintelor chimice și a altor materiale. Alții au propus înființarea unor mici fabrici comune pentru prepararea furajelor combinate etc.**

Pe baza discuțiilor și a propunerilor făcute, în planul de măsuri adoptat de conferință s-a prevăzut ca uniunea raională a cooperativelor agricole de producție să ajute cooperativele agricole în întreprinderea unor acțiuni comune cum sînt : **Pentru a se feri de inundații o suprafață de peste 500 hectare, cooperativele din Hănești, Săveni, Vlăsinești, Petricani, Știubieni să rectifice cursul rîului Bașeu ; să se execute un laz comun de către cooperativele din Miorcani, Coțușca, Crasnaleuca necesar irigării a circa 200 ha teren ; să se construiască magazii în stațiile de cale ferată Ungureni și Dîngeni pentru depozitarea operativă și păstrarea în comun, în bune condiții, a îngrășămintelor chimice și altor materiale aparținînd cooperativelor situate la mare depărtare de gară.**

În conferințele raionale s-au făcut numeroase propuneri privind organizarea de către uniunile raionale a unor acțiuni comune ale cooperativelor, în vederea valorificării tuturor posibilităților de sporire a producției agricole, a folosirii cu maximum de eficiență a forței de muncă și a mijloacelor bănești. Multe din aceste propuneri au fost incluse în planurile de măsuri adoptate de conferințe, iar altele urmează să fie studiate și conturate pentru a putea fi puse mai bine în aplicare. Este necesar ca organele raionale de partid și sfaturile populare să sprijine comitetele executive ale uniunilor cooperatiste pentru a organiza, încă de la începutul activității lor, înfăptuirea, pas cu pas, a planului de măsuri stabilit, realizarea întocmai a tuturor sarcinilor ce le revin ca organe de conducere și de îndrumare a agriculturii cooperatiste.

Corespondențe transmise de **Florea CEAUȘESCU, Lorand DEAKI, Ion CHIUJDEA și Nistor ȚUICU.**

1. SLOBOZIA

2. TÎRNĂVENI

3. CARANSEBEȘ

4. SĂVENI

Investiții în comun — eficiență economică sporită

Ajutîndu-ne reciproc vom putea folosi mai bine pămîntul

Un program bogat de colaborare în producția agricolă

Muncind umăr la umăr vom crea albii noi pentru rîuri nărăvașe

Răspunsuri la întrebările cooperatorilor

La redacția ziarului nostru continuă să sosească numeroase scrisori prin care țărani cooperatori și alți lucrători din agricultură, exprimîndu-și aprobarea deplină față de proiectele de statut ale cooperativei agricole, uniunilor cooperatiste și Casei de pensii, pun întrebări și cer lămuriri în legătură cu unele prevederi ale acestor documente. Răspundem, pe scurt, la cîteva din aceste întrebări.

Retribuția suplimentară se acordă brigăzii care a depășit producția stabilită de adunarea generală, chiar dacă celelalte brigăzi nu au realizat prevederile de plan ! (ing. B. Dumitrache — cooperativa agricolă „Viață Nouă", raionul Craiova).

Întrucît retribuția suplimentară face parte integrantă din sistemul de retribuire a muncii în cooperativa agricolă, ea se atribuie brigăzilor, echipelor, grupelor de cooperatori și cooperatorilor care au depășit planul de producție, fără a fi condiționată de rezultatele obținute de membrii celorlalte brigăzi, echipe, grupe de cooperatori (art. 20). În acest fel se asigură cointeresarea materială a fiecărui cooperator în obținerea unei producții agricole din ce în ce mai mari.

Timpul în care membrii cooperatori își satisfac serviciul militar, se consideră ca vechime în cooperativă și se socotește la calculul pensiei ! (Oprică Nicolae — comuna Cosîmbești, raionul Slobozia).

Potrivit prevederilor art. 9 din proiectul de statut al Casei de pensii, se consideră la vechimea în cooperativă numai anii în care cooperatorii au muncit efectiv. Timpul în care un cooperator își satisface serviciul militar se consideră însă la vechimea în cooperativă, deoarece serviciul militar în rîndul forțelor armate ale Republicii Socialiste România este obligator și constituie o datorie de onoare a fiecărui cetățean.

Nu ar fi bine să se prevadă cuprinderea în planul de producție a fondurilor repartizate și zilele-muncă necesare pentru extinderea suprafețelor irigate ! (Gh. Dăiescu — comuna Jirovu, regiunea Oltenia).

Proiectul de statut al cooperativei agricole prevede în art. 14 că aceasta își organizează întreaga ei activitate pe baza planului de dezvoltare în perspectivă și a planului anual de producție și financiar, care se întocmesc potrivit condițiilor și cerințelor de dezvoltare ale cooperativei, intereselor membrilor cooperatori și necesităților economiei naționale.

În art. 1 din proiectul aceluiași statut se prevede că lărgirea irigațiilor constituie unul din principalele mijloace pentru obținerea unor producții agricole, vegetale și animale din ce în ce mai mari, iar în art. 39 se reglementează posibilitatea organizării unor acțiuni de întrajutorare sau asociere între mai multe cooperative agricole și organizații de stat, la lucrări de interes comun, printre care în primul rînd se menționează irigațiile.

De asemenea, proiectul de statut al Uniunii Naționale, uniunilor regionale și uniunilor raionale ale cooperativelor agricole subliniază în mod deosebit importanța acestor lucrări, prevăzînd în art. 2 ca unul dintre principalele obiective ale acestor uniuni, coordonarea eforturilor cooperativelor agricole pentru sporirea continuă a producției, prin extinderea mecanizării, chimizării, irigațiilor și aplicarea celor mai înaintate metode științifice în agricultura cooperatistă.

De ce se spune că sistemul de pensionare este unitar ! (M. Davidescu — comuna Prundeni, raionul Drăgășani).

Întrucît cooperativele agricole nu au același grad de dezvoltare economică, ajutoarele acordate bătrînilor și bolnavilor diferă mult de la o cooperativă la alta. Prin proiectul de statut al Casei de pensii se preconizează introducerea unui sistem unitar de pensionare pe întreaga țară (art. 10). În acest mod, datorită contribuției anuale a cooperativelor agricole de 3,5 la sută din valoarea producției globale și a unei contribuții lunare de 5 sau 10 lei a fiecărui cooperator, se creează fondul de pensii centralizat, din care se asigură plata pensiilor de bătrînețe, de invaliditate și pentru orfani după cum se prevede în art. 3 și 6 al proiectului de statut al Casei de pensii.

Pe lîngă pensie, cooperatorii mai au dreptul la ajutoare în natură, ce se acordă de către cooperativele agricole din fondul de cel puțin 2 la sută din producția totală, la folosința în continuare a loturilor și la veniturile pe care aceștia le mai pot realiza din munca depusă în cooperativă, după pensionare.

În acest sistem, pensia de bătrînețe în bani, primită prin Casa de pensii, va fi unitară pe toată țara. Vor fi diferite însă ajutoarele în natură și în bani, primite de la cooperative, dat fiind gradul diferit de dezvoltare economică și posibilitățile de care dispun acestea.

Cum se stabilește contribuția lunară a cooperatorilor la fondul de pensii ? (M. Georgescu — comuna Gruiu, raionul Răcari).

Potrivit prevederilor art. 3 din proiectul de statut al Casei de pensii, cooperatorii trebuie să contribuie lunar la fondul de pensii cu 5 sau 10 lei, la alegerea fiecăruia. În cadrul aceleiași cooperative pot exista cooperatori care să depună lunar la fondul de pensii fie suma de 10 lei, fie suma de 5 lei. Este în interesul fiecărui cooperator să depună această contribuție, deoarece ea aduce un spor lunar la pensia de bază de 5 sau 10 lei pentru fiecare cinci ani de contribuție personală, în funcție de mărimea acesteia. Deci, în cazul cînd un cooperator a depus timp de 5 ani cîte 10 lei, el va primi un spor de 10 lei lunar la pensia de bază ; dacă a depus aceeași sumă timp de 10 ani, sporul lunar la pensia de bază va fi de 20 lei : pentru 30 ani de depunere a cîte 10 lei, primește un spor lunar de 60 lei ș.a.m.d.

Din exemplele de mai sus rezultă că mărimea sporului care se adaugă la pensia de bază este determinat de suma cu care el contribuie lunar (5 sau 10 lei) și de numărul anilor în care membrul cooperator a depus contribuția personală. Sumele depuse în tinerețe și în anii cînd cooperatorul are posibilitatea de a munci cu hărnicie și de a realiza venituri tot mai mari vor contribui la asigurarea condițiilor necesare de viață pentru anii de bătrînețe.

DIN LUMEA LARGĂ

CONCHISTADORII

Vara anului 1519, 27 de ani după ce Cristofor Columb, căutînd drumul cel mai scurt spre India, descoperise America. Fernando Cortez, în fruntea cîtorva sute de mercenari, debarcă în peninsula Yucatan, pe coasta mexicană. În întîmpinarea lor se înfățișează solii atotputernicului domnitor al aztecilor, Montezuma.

Atenția indienilor este atrasă de coiful metalic al soldaților lui Cortez, care semăna mult cu coiful purtat de zeul aztecilor, Quetzalcoatl.

— Montezuma se va bucura mult cînd va vedea acest obiect de preț — spuse unul dintre soli.

— Îi voi trimite cu plăcere acest coif, cu condiția ca să mi-l înapoieze plin cu nisip aurifer.

— De ce vă place așa de mult aurul? — întrebară mirați indienii, care nu dădeau acestui metal o prețuire deosebită (fapt pentru care acopereau cu aur, uneori, simple acoperișuri...).

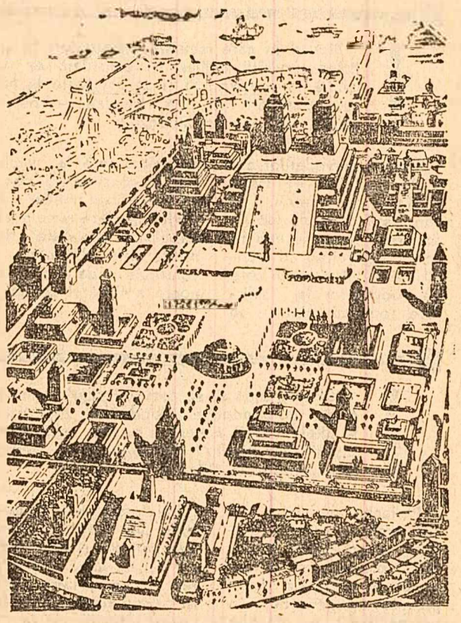

Tenochtitianul, capitala imperiului aztec

— Noi, spaniolii, suferim de o boală de inimă pe care o vindecă numai aurul — răspunse într-o doară Cortez.

De această stranie „boală" suferea nu numai Cortez și aventurierii care-l însoțeau, ci însăși Spania și întreaga Europă occidentală.

Pentru a înțelege originile acestei expediții este însă necesar să facem o scurtă incursiune în istoria Spaniei. Doar cu cîteva luni înainte de acel 3 august 1492, cînd Columb a dat ordin corăbiilor „Santa Maria", „Pinta", și Nina" să ridice ancora pentru a porni spre Apus, pe mișcătoarele cărări ale oceanului — forțele castiliene și aragoneze reunite intraseră în Granada, ultima cetate maură de pe teritoriul Spaniei. Cu aceasta, „reconquista", adică eliberarea țării de sub stăpînirea musulmanilor — care durase opt secole — a luat sfîrșit, și în istoria Spaniei începea un nou capitol.

Tezaurul regal era însă în permanență gol. Trufașă și mîndră, nobilimea făcea cheltuieli exorbitante pentru un fast ce nu-și avea egal pe continent, la acestea adăugîndu-se și povara financiară a războaielor istovitoare împotriva maurilor. S-a spus pe drept cuvînt că monarhia spaniolă „costa" mai mult decît oricare alta. Expedițiile în Africa aduceau regilor portughezi venituri importante, iar expedițiile peste ocean promiteau monarhilor și nobililor spanioli profituri fabuloase.

În secolul al XV-lea, în Spania, ca și în restul Europei, banii deveniseră un mijloc general de schimb: nici nobilimea spaniolă nu se mai putea lipsi de el... **„În ce măsură banii subminaseră și roseseră pe dinăuntru feudalitatea, la sfîrșitul veacului al XV-lea,** scria Engels, **ni se înfățișează în mod izbitor în setea de aur care cuprinsese în acea vreme Europa occidentală. Aur căutau portughezii pe coastele Africii, în Indii, în întreg Extremul Orient; aur era cuvîntul magic care împinsese pe spanioli dincolo de Oceanul Atlantic, spre America; aur era primul lucru pe care-l cereau albii, de îndată ce puneau piciorul pe un țărm nou descoperit".**

În sfîrșit mai exista un factor care determina exodul unei părți din nobilime spre Lumea Nouă. Războiul împotriva maurilor devenise o adevărată profesiune pentru mii de nobili cu pămînt puțin, „hidalgos". După cucerirea Granadei, ei rămăseseră „fără lucru", constituind o permanentă sursă de primejdii pentru monarhie, care era silită să ducă o luptă îndîrjită împotriva bandelor de „tîlhari nobili". Acum se ivea o soluție, acceptabilă atît pentru regi cît și pentru nobili: plecarea peste ocean în căutare de aventuri și procopsire.

Iată cadrul expedițiilor conchistadorilor, care i-au dus pe aceștia — bande de jefuitori cruzi și însetați de aur — din Mexic și Peru pînă în junglele Amazonului și pe nemărginitele pampasuri ale Argentinei, Uruguayului și Paraguayului.

Aceasta a fost una dintre cele mai vaste acțiuni de cotropire și de jefuire înfăptuite vreodată în istorie. Debarcarea spaniolilor în America, războaiele de exterminare purtate de cotropitori și de jefuire împotriva băștinașilor au reprezentat o cumplită tragedie socială la scara unui continent. Au fost exterminate sau înrobite, în decurs de două-trei decenii, multe popoare, au fost nimicite bunuri culturale de o incalculabilă valoare. Civilizații întregi au căzut pradă flăcărilor aprinse de **conquistadores** — o mînă de nobili scăpătați, soldați mercenari și aventurieri.

IMPERIUL LUI MONTEZUMA SE PRĂBUȘEȘTE

...Iată-i pe spanioli! Iată-i pe spanioli! Cortez la 8 noiembrie 1519, în urma unui marș epuizant, la porțile Tenochtitlan-ului, capitala imperiului aztec, așezată în mijlocul unui lac, cam pe locurile unde s-a construit apoi Mexico City.

Tenochtitlan înfățișa spaniolilor chintesența civilizației aztece. O civilizație profund originală, ale cărei multiple fațete uimește și azi pe cercetători. Spaniolii ne-au lăsat descrieri vii ale unor construcții impunătoare, ca palatul lui Montezuma sau templul zeului războiului, pe al cărui vîrf fusese așezată faimoasa Piatră a Soarelui — uriașul calendar de piatră cîntărind 20 tone pe care sculptorii azteci reprezentaseră toată istoria lumii, așa cum o înțelegeau ei. În tîrgul de mărfuri al orașului, în care mișunau 50 000 de vînzători și cumpărători, una din mărfurile cele mai de preț erau însă sclavii, cu zgărzi de lemn legate de prăjini lungi și suple. Societatea azteică se afla în faza sclavagistă, iar aztecii asupreau nu numai pe sclavii „proprii", ci și alte popoare care fuseseră înglobate cu forța în imperiul lui Montezuma. Tocmai de ostilitatea acestor popoare asuprite față de azteci a reușit să profite cu abilitate Cortez pentru a-i înrobi în cele din urmă și pe unii și pe ceilalți. Pe de altă parte, indienii sufereau față de conchistadori de o dezastruoasă inferioritate în ceea ce privește armamentul și resursele materiale; nu cunoșteau praful de pușcă, nu dispuneau de tunuri și archebuze — noutățile tehnicii militare ale vremii — nu foloseau nici măcar armurile...

„SECERIȘUL"

Desigur, nu putem evoca în numai cîteva rînduri istoricul expedițiilor lui Cortez, retragerea din Tenochtitlan și, apoi, noua expediție întreprinsă împotriva capitalei, asediul și nimicirea ei, nenumăratele bătălii sîngeroase duse de conchistadori pe teritoriul Mexicului. Voi aminti doar cîteva crîmpeie.

...Baia de sînge de la Cholula. Atrăgînd prin înșelăciune în curtea unui templu pe conducătorii acestui important oraș (care număra aproximativ 20 000 de clădiri!), precum și 3 000 de oșteni azteci, Cortez a dat ordin ca să fie nimiciți toți pînă la unul, cu tunurile și cu săbiile. **„Trupurile, aproape goale, ale băștinașilor nu erau apărate de nimic, iar spaniolii le sfîrtecau tot atît de ușor cum cosesc secerătorii în timpul secerișului grînele coapte".** — scrie unul din istoricii Mexicului. Cîteva mii de locuitori ai orașului s-au refugiat atunci în turnurile înalte de lemn ale unui templu învecinat, dar ele au fost incendiate și oamenii au ars de vii. Așa au început conchistadorii „secerișul".

Și la Ixtapalapan, unul din principalele centre din valea Mexicului, oraș înfloritor, celebru prin arhitectura originală a edificiilor publice, spaniolii au măcelărit locuitorii, au cărat cu ei tot ce se putea duce și au dat foc caselor. Ostașii lui Cortez împușcau, sfîrtecau cu săbiile, împungeau cu sulițele pe oricine li se nimerea în față. „Cetățenii pașnici ca și ostașii avură aceeași soartă — scrie cunoscutul istoric al cuceririi Mexicului, W. Prescott — toți fură trecuți prin sabie, fără deosebire de sex și vîrstă".

Iată un tablou cutremurător al asaltului final dat de spanioli împotriva capitalei aztece. „Archebuzierii deschiseră un tir infernal, în timp ce din partea opusă brigantinele loveau inamicul cu salve neîntrerupte... Pămîntul mustea de sîngele care curgea pretutindeni din belșug. Apa din canale devenise roșie. Urletele îngrozitoare ale indienilor, înjurăturile și blestemele spaniolilor, gemetele răniților, țipetele femeilor și copiilor, loviturile grele ale cuceritorilor, chinurile de moarte ale victimelor lor, vuietul artileriei, șuieratul nenumăratelor săgeți, trosnetele clădirilor cuprinse de flăcări, care, prăbușindu-se omorau sute de oameni, norii de praf și de fum de pucioasă care orbeau și acopereau totul cu perdeaua morții — aceasta era privelistea care umplea de groază chiar și pe oștenii lui Cortez, deși inimile lor erau de mult călite în lupte și obișnuite cu vărsări de sînge și violențe".

După unele calcule în timpul asediului au pierit un sfert de milion de locuitori! Astfel s-a prăbușit imperiul aztecilor, în ciuda unei eroice rezistențe.

Ne-am oprit mai mult asupra cuceririi Mexicului pentru că ea este într-o mare măsură tipică pentru metodele folosite de conchistadori la scara întregului continent. De altfel, chiar în amănunte, există o asemănare izbitoare, de pildă, între subjugarea Mexicului și cucerirea Perului începută de Francisco Pizarro. Disensiunile și rivalitățile politice interne care sfîșiau societatea incașă din Peru au ușurat mult victoria micii bande de conchistadori condusă de Pizarro, analfabet, fost paznic de porci, transformat în făuritor de imperiu.

După ce a înfrînt rezistența incașilor, Pizarro a dat țara cucerită pe mîna soldățimii sale brutale; templele incașe cu fabuloase bogății au fost lăsate pradă cuceritorilor; orașele și satele au fost prădate; nefericiții băștinași au fost făcuți sclavi și puși să lucreze în mine pentru cuceritorii lor; turmele au fost risipite și nimicite cu cruzime; grînarele au fost distruse; remarcabilele invenții folosite pentru cultivarea pămîntului au fost nimicite sau lăsate în paragină.

Statul incașilor atinsese la vremea sa un înalt nivel de civilizație și cultură. Incașii au fost primii locuitori ai Americii care au cunoscut metalurgia bronzului; erau cunoscuți pentru sistemele de irigații, precum și pentru arta ceramicii, pe care o duseseră la o mare perfecțiune. Construcțiile masive din piatră, orașele și fortificațiile, Templul Soarelui din Cuzco, fosta capitală a imperiului, sau construcțiile cu ziduri ciclopice din Machu Picchu, au constituit mărturiile unei civilizații ale cărei influențe se întindeau pînă departe, spre Anzii Meridionali, pe teritoriile de azi ale statelor Chile și Argentina și care s-a năruit sub loviturile conchistadorilor.

Pe urmele lui Pizarro au înaintat „în evantai": Almagro, pînă în sudul statului Chile de azi, Quesada pînă în Columbia și Venezuela, în timp ce Gonzalo Pizarro și Orellana cutreierau junglele Amazonului, împlîntînd pretutindeni steagul spaniol, ucigînd și jefuind. Conchistadorii au nimicit populații întregi și în puzderia de insule de coastă: se pare că la început Cuba avusese vreo 300 000 de indieni, Santo Domingo — 250 000 și Porto Rico — 60 000, dar ei au fost aproape complet exterminați. Se apreciază că aproximativ un milion de locuitori din Indiile occidentale au fost omoriți în timpul „conquistei".

Montezuma *(după o veche gravură)*

Desigur, popoarele Americii nu s-au lăsat îngenunchiate fără luptă. Și astăzi în Mexic, Cuauhtemoc, organizatorul apărării eroice a capitalei aztece, este cinstit ca un erou național. În piața centrală a orașului Mexico City — care s-a construit pe locul Tenochtitlanului — un măreț monument este închinat „memoriei lui Cuauhtemoc și oștenilor care au luptat eroic pentru libertatea țării lor".

În Peru, Manco este cel care a ridicat poporul la luptă. În anul 1536 el a asediat timp de șase luni orașul Cuzco Spaniolii au reușit să reziste, numai datorită tehnicii lor militare. După destrămarea forțelor indiene, neobișnuite cu acest fel de război, Manco a fugit în munți, de unde ani de-a rîndul a continuat să-i hărțuiască pe invadatori.

MOMENTE TRAGICE ALE OMENIRII

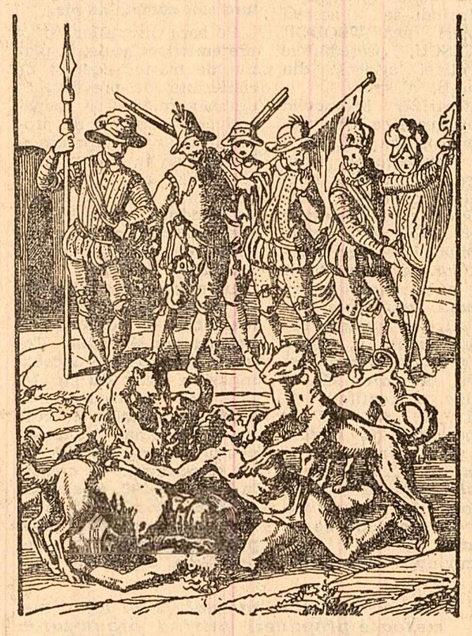

Conchistadorii ucid indieni asmuțind asupra lor cîini *(după o veche gravură)*

„TEMELIA" DE LA VERA-CRUZ

„Subjugarea Americilor — scrie William Foster în a sa „Schiță a istoriei politice a celor două Americi" **— a adus după sine nu numai distrugerea cu nepăsare a societății și culturii indiene, dar și uciderea sălbatică a milioane de oameni.** Această cucerire cu greu ar putea fi egalată în timpurile moderne în ceea ce privește barbaria și disprețul față de viețile omenești, distrugerea de comori istorice și de instituții de valoare. **Ea a fost una dintre cele mai înspăimîntătoare și mai monstruoase băi de sînge care au însoțit nașterea și instaurarea sistemului capitalist mondial".**

S-a calculat că în decurs de trei sute de ani de dominație colonială spaniolă s-au revărsat din colonii **nu mai puțin de șase MILIARDE DE DOLARI, în aur și argint.** Deși cifra îmbrățișează trei secole, ea poate da o idee aproximativă și asupra proporțiilor jafului conchistadorilor în perioada de început.

Trebuie spus că jaful conchistadorilor nu a dus decît la un avînt vremelnic al economiei spaniole. Clasele stăpînitoare, îmbogățite peste noapte și dispunînd de un izvor permanent și sigur de venituri nu mai erau interesate în dezvoltarea forțelor de producție în interiorul țării. Nici burghezia în curs de formare, nici statul feudal nu favorizau industria capitalistă. Aceasta a constituit o cauză principală a decăderii țării după a doua jumătate a secolului al XVI-lea. Și totuși, în momentul cînd această decădere devenea vizibilă, imperiul spaniol în America, ale cărei baze fuseseră puse de conchistadori, părea de neclintit.

★

Există în Bernal Diaz — ale cărui însemnări constituie și astăzi un important izvor de informații asupra acelei perioade — un episod poate mărunt în sine, dar încărcat de semnificații.

Nu multă vreme după ce oamenii lui Cortez debarcaseră pentru prima oară în Peninsula Yucatan, ei s-au hotărît să întemeieze un oraș fortificat, Villa Rica de la Vera-Cruz. „Noi i-am ales pe administratorii orașului — scrie Diaz — pe alcalzi și pe rezidenți; în piață am ridicat stîlpul infamiei, iar la periferia orașului am construit spînzurătoarea. Așa a fost pusă temelia primului oraș nou".

Așa a fost pusă temelia nu numai a orașului Vera-Cruz, ci a întinsului imperiu pe care, prin foc și sabie, l-au croit conchistadorii în Lumea Nouă.

L. NIȚESCU

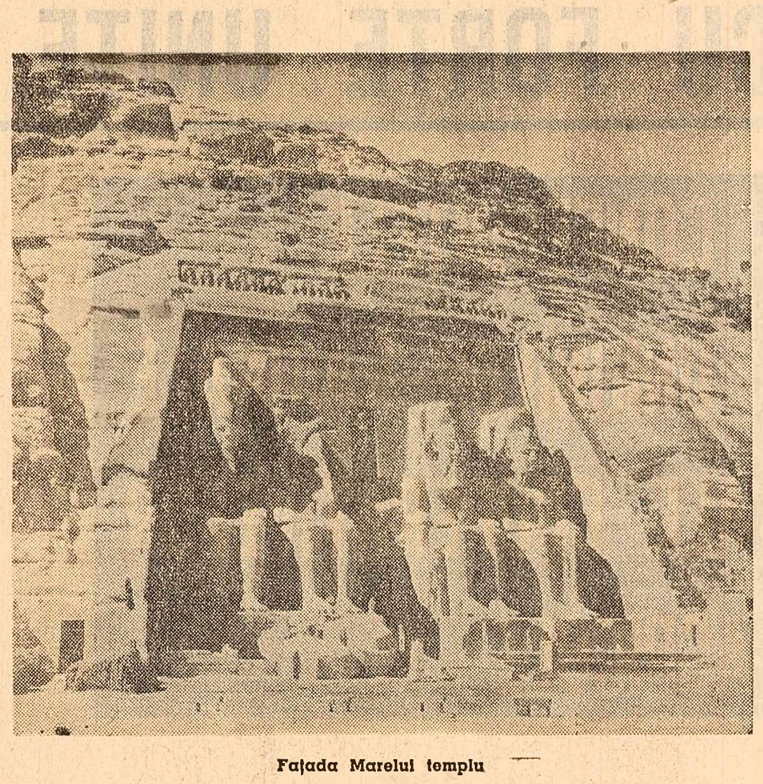

Fațada Marelui templu

După 3 200 de ani templele de la ABU SIMBEL își schimbă reședința

— Interviu cu prof. dr. Kazimierz MICHALOWSKI, membru al Academiei de Științe din R. P. Polonă

Datorită campaniei de salvare, întreprinsă sub egida U.N.E.S.C.O., de curînd au fost așezate la Abu Simbel (R.A.U.), pe noul lor amplasament, primele blocuri ale templelor lui Ramses al II-lea și reginei Nefertari. În urma construirii barajului de la Assuan și a formării unui lac de acumulare de peste 500 km lungime, monumentele erau amenințate să fie acoperite cu apă.

În legătură cu această operație remarcabilă, redacția a solicitat, telefonic, părerea prof. dr. **Kazimierz Michalowski, președintele Comitetului internațional al experților arheologi,** care coordonează lucrările științifice de mutare a celor două monumente.

— Întrucît este unanim recunoscută valoarea excepțională a templelor de la Abu Simbel, v-am ruga să ne dați unele amănunte despre ele.

— Printre operele de artă ale vechiului Egipt, desigur că templele de la Abu Simbel nu ocupă primul loc din punct de vedere artistic. Pe vremea unor dinastii precedente, arta egipteană atinsese un nivel mult superior celui din timpul dinastiei a XIX-a, din care făcea parte Ramses al II-lea. Dar arhitectura, sau mai bine zis, felul cum au fost săpate în stîncă, face ca templele de la Abu Simbel, împreună cu relieful înconjurător să constituie un ansamblu arhitectonic unic, fără egal în lume. Unele părți ale templului reginei Nefertari, datorită policromiei foarte bine conservate sînt, de asemenea, adevărate capodopere. Era, deci, absolut necesară operația de salvare a acestor monumente. Datorită lucrărilor de decupare, nu s-a putut conserva totalitatea lor, dar 80 la sută din vechile temple urmează a fi încorporate în monumentele restaurate. Cît privește însă valoarea istorică și artistică a acestor opere, ea va fi păstrată în întregime.

— V-am ruga să ne faceți o descriere sumară a monumentelor.

— Localitate situată la aproximativ 40 de km la nord de cea de a doua cataractă a Nilului, Abu Simbel este celebră de peste 3 200 de ani, datorită celor două mărețe sanctuare săpate în faleza de gresie roză a Nubiei. Monumentul sudic — Marele templu — a fost consacrat lui Ramses al II-lea și familiei sale. Templul nordic, mai mic, a fost dedicat reginei Nefertari, soția favorită a faraonului.

Uriașele macarale ridică blocul de 25 de tone reprezentînd fața colosalei statui a lui Ramses al II-lea

Marele templu este de dimensiuni colosale: 33 m înălțime, 38 m lățime și peste 60 m profunzime. De fapt, este cea mai mare lucrare pe care omul a săpat-o vreodată în stîncă și are o greutate de peste 300 000 de tone. De pe fațada templului, patru statui colosale, de 20 m înălțime, purtînd trăsăturile faraonului, se oglindeau măreț în apele Nilului.

Marele templu impresionează la orice oră, dar în zorii zilei el constituia un spectacol într-adevăr extraordinar. Nimic nu fusese lăsat la voia întîmplării. Alegerea locului, arhitectura sălilor și a vestibulului, săpate în adîncul muntelui, totul dovedește îndrăzneala și cunoștințele profunde pe care le posedau arhitecții și inginerii vechiului Egipt. Ei au știut să folosească lumina ca adevărați maeștri. În zori, razele soarelui se opreau, mai întîi, pe statuile fațadei, apoi pătrundeau adînc în interiorul templului. De două ori pe an, la 21 februarie și la 19 octombrie, razele soarelui cădeau exact perpendicular pe axa coridorului, făcînd să apară în sanctuar, la peste 60 de m adîncime, pe zeii Amon, Ramses al II-lea și Re-Harakate; Ptah, „regele infernului", rămînea însă veșnic în întuneric. În prezent, specialiștii au măsurat cu o precizie de o zecime de grad axa coridorului, sperînd să reconstituie această particularitate a Marelui templu.

— Ce importanță au lucrările efectuate la Abu Simbel?

— Cele două temple fac parte din moștenirea culturală a umanității. Tehnologia modernă și necesitățile vitale ale Egiptului au dus la construirea barajului de la Assuan, dar prezentul nu are dreptul să delapideze trecutul. Cei care au construit monumentele de la Abu Simbel le-au dedicat posterității. Civilizația noastră avea datoria, față de generațiile care vor veni, să depună toate eforturile intelectuale și tehnice pentru a le salva. Dintre toate valorile artistice ale Nubiei, care trebuiau mutate, salvarea monumentelor de la Abu Simbel reprezenta o operație fără precedent.

Am făcut parte din comisia U.N.E.S.C.O., însărcinată cu adoptarea definitivă a proiectului. Trebuie spus că au fost prezentate mai multe proiecte — în cele din urmă fiind adoptat proiectul suedez. El prevede măsuri destul de „dramatice". Se calculase inițial că operația va costa 30 milioane dolari. Dar costul se va reduce de fapt la 12 milioane de dolari (dintre care șase milioane vor constitui contribuția U.N.E.S.C.O.). Totodată, lucrările vor fi terminate cu doi ani mai devreme decît se prevăzuse. Au fost organizate mai multe șantiere, conduse de întreprinderi germane, italiene, franceze și egiptene, care folosesc utilaje dintre cele mai moderne. Templele au fost împărțite și decupate în mari blocuri de piatră, cu o greutate maximă de 30 de tone. Cu ajutorul macaralelor de mare capacitate, aceste blocuri sînt ridicate cu 60 m la nivelul viitorului amplasament al templelor. Au existat numeroase momente de neuitat, ca, de pildă, atunci cînd s-a tăiat din stîncă fața colosului care-l reprezenta pe Ramses al II-lea.

Șantierele sînt protejate de un baraj provizoriu, căci în prezent apele Nilului s-au ridicat la un nivel care — fără prezența acestui baraj — ar fi făcut inevitabilă inundarea parțială a templelor. Realizarea unei lucrări de asemenea proporții nu ar fi simplă în orice parte a lumii ar fi făcută. Dar în condițiile deșertului Nubian — în lipsă de căi ferate, șosele și chiar de... locuitori — se poate spune că această construcție a necesitat un adevărat eroism. Alimentele, mașinile și muncitorii au trebuit să fie aduși de la Assuan, adică să străbată sute de kilometri.

La lucrări participă peste 2 000 de muncitori, alături de 500 de tehnicieni și ingineri. Pentru ei și familiile lor a fost construit în plin deșert, lîngă Abu Simbel, un orășel special.

— Care este stadiul actual al lucrărilor?

— În ianuarie, la Abu Simbel a fost oficial sărbătorită așezarea primelor patru blocuri ale Marelui templu restaurat. Inaugurarea era impresionantă. Pe elevatoare se găseau două dintre blocurile care urmau să fie fixate. Două documente atestînd cauzele „mutării" templelor au fost introduse în orificiile săpate dinainte și acoperite cu ciment; apoi, cele două mari blocuri de pe elevatoare au fost fixate deasupra lor. Astfel au fost așezate primele statui ale Marelui templu.

În prezent, decupajul blocurilor încă nu este terminat. 500 de blocuri ale Marelui templu și 200 de blocuri ale templului reginei Nefertari au fost înălțate pe platoul unde urmează să fie restaurate cele două monumente. Acum se desfășoară lucrările de decupare a fațadei și a sălii hipostile (marea sală a templelor egiptene, cu plafonul susținut de coloane).

Tot acest furnicar de oameni în inima marelui pustiu ca și utilajele moderne de care dispun produc o impresie unică. Este pentru prima oară cînd omenirea folosește mijloace atît de masive pentru salvarea unor monumente de excepțională valoare ale unei străvechi culturi.

Interviu realizat de Lucian SACHELARIE

MICA ENCICLOPEDIE

S-a calculat că energia unei singure rachete cosmice este mai mare decît cea a tuturor motoarelor existente pe glob în secolul XIX.

O statistică recentă arată că la o sută de mii de nașteri, în două cazuri din trei, acestea se produc noaptea.

Unul din cele mai „uscate" locuri din lume este orășelul Pirados din Chile, unde a plouat pentru ultima oară în 1936 după o pauză de... 91 de ani! „Polul uscăciunii" se află însă în Sudan, la Wadi-Halfa unde cantitatea de ploaie anuală nu trece de 0,3 milimetri cubi de apă pe metru pătrat.

Un grup de arheologi chinezi a descoperit în partea de nord-est a R. P. Chineze o mare subterană cu o suprafață de circa 200 000 kilometri pătrați. Marea are o adîncime medie de 200 de metri, ajungînd în unele locuri pînă la 400 metri.

Cei mai îndemînatici și mai originali pescari din lume sînt socotiți cei din insulele Hawai. Ei se scufundă în apă și prind peștele cu mîna și cu gura.

În nordul extrem al Siberiei și în Alaska trăiește peștele-evantai (Dallia pectoralis), lung de 20 cm., care poate să stea înghețat săptămîni întregi și să înoate iarăși sprinten imediat după dezgheț.

Un medic englez afirmă că „înțepînd" țigările fără filtru de cîteva ori cu un ac, la aproximativ 1,5 cm distanță de la capătul care se pune în gură, micile găurele acționează ca un filtru.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Iranului

Cuvîntările rostite

În cuvîntarea rostită cu acest prilej, ambasadorul Ahmad Eghbal a subliniat importantele progrese înregistrate în relațiile dintre România și Iran grație eforturilor și înțelegerii reciproce a ambelor părți și a menționat contribuția vizitei la Teheran a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, la realizarea acestor progrese.

Ahmad Eghbal a asigurat pe președintele Consiliului de Stat că va depune toate eforturile pentru dezvoltarea în continuare a bunelor relații existente între România și Iran.

În răspunsul său președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și-a exprimat convingerea că relațiile dintre cele două țări, întemeiate pe principiile respectării independenței și suveranității naționale, a egalității în drepturi, avantajului reciproc și neamestecului în treburile interne, au frumoase perspective și că vizita Majestății Sale Imperiale șahinșahul Iranului va prilejui lărgirea colaborării româno-iraniene. Președintele Consiliului de Stat a urat ambasadorului iranian succes în activitatea sa, asigurîndu-l de întreg sprijinul Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al guvernului român și al său personal.

Între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Iranului, Ahmad Eghbal, a avut loc apoi o convorbire cordială.

La ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbire au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe. (Agerpres)

SPORT

FOTBAL **Mîine, la Brașov**

Steagul roșu — Espanol Barcelona

Filmul meciului va fi prezentat joi pe „micul ecran"

Mîine pe stadionul „Tractorul" din Brașov are loc meciul revanșă dintre echipele de fotbal Steagul roșu Brașov și Espanol-Barcelona, contînd pentru „Cupa orașelor tîrguri". După cum se știe, în primul joc, desfășurat la Barcelona, fotbaliștii spanioli au cîștigat cu 3—1. Partida retur se anunță deosebit de interesantă, întrucît brașovenii au posibilitatea să se revanșeze.

Oaspeții au sosit aseară în Capitală. Astăzi ei vor pleca la Brașov. Din rîndul acestora nu lipsește cunoscutul internațional Di Stefano, care în meciul de mîine va conduce atacul barcelonezilor.

Meciul va fi filmat în întregime de operatorii studioului de televiziune, urmînd ca el să fie **retransmis pe „micul ecran" joi cu începere de la ora 17,30.**

Fază din timpul probei de 55 metri garduri, disputată în cadrul recentului concurs republican de atletism pentru juniori

Foto : **M. Cioc**

În cîteva rînduri

● **La Varșovia s-a disputat meciul de volei pentru „Cupa campionilor europeni"** (masculin) dintre echipele A.Z.S. Varșovia și U.S.C. Münster (R.F. Germană). Victoria a revenit echipei poloneze cu 3—0. Învingători și în primul joc, voleibaliștii polonezi s-au calificat pentru sferturile de finală.

● **Semifinalele primului campionat mondial de motociclism pe gheață** s-au desfășurat sîmbătă și duminică la Novosibirsk și Leningrad. La întreceri au luat parte sportivi din Anglia, Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, R. F. Germană, Polonia, Suedia, U.R.S.S. și alte țări. La Novosibirsk victoria a revenit sovieticului Victor Kuznețov. În semifinala de la Leningrad pe primul loc s-a clasat Iuri Cekranov (U.R.S.S.).

● **Marele premiu automobilistic de la Mar Del Plata** (Argentina) a luat sfîrșit cu victoria francezului Eric Offenstadt, care a străbătut 126,580 km în 59'20"2/10 (medie orară 131,232 km).

● **În cadrul preliminariilor campionatului mondial de handbal** (masculin), la Reykjavik s-au întîlnit în meci retur reprezentativele Islandei și Poloniei. Handbaliștii islandezi au obținut victoria cu scorul de 23—21 (12—11).

FAPTUL COTIDIAN
DIVERS

REDESCHIDEREA CURSURILOR UNIVERSITARE

● Astăzi, studenții reîncep cursurile după vacanța de iarnă.

TELEX AUTOMAT LA BAIA MARE

● **Baia Mare este al treisprezecelea oraș, reședință de regiune, conectat la rețeaua centralelor telegrafice — telex automate. Centrala poate deservi 40 de abonați, cu posibilități de extindere la 120. Prin darea ei în exploatare s-au creat condiții pentru folosirea mai bună a căilor telegrafice, precum și pentru scurtarea timpului necesar obținerii legăturilor telegrafice interurbane.**

● *A început concursul pe țară al brigăzilor artistice și soliștilor vocali din cooperația meșteșugărească. Concursul se va desfășura în trei faze, care se vor încheia în ordine la 8 iunie, 30 iunie și 17 iulie.*

● Constructorii de pe șantierul de extindere a termocentralei Borzești au terminat ieri, cu 12 zile mai devreme, probele hidraulice la cel de-al 6-lea cazan, cu o capacitate de 420 tone abur pe oră. Lucrările sînt avansate și la montarea celei de-a 6-a turbine.

UN NOU FILM ROMANESC

● Ieri, la cinematograful „Republica" din Capitală s-a prezentat în premieră filmul românesc „Procesul alb", o producție a Studioului cinematografic „București" în regia lui Iulian Mihu. Scenariul aparține lui Eugen Barbu, după romanul „Șoseaua Nordului", de același autor.

● *O „Seară de poezie latină — Ovidiu" a avut loc ieri la Casa universitarilor din Cluj. A prezentat profesorul universitar Nicolae Lascu. Au recitat din volumul „Scrisori din exil" actori ai Teatrului național din localitate.*

SALTELE ȘI PLEDURI ELECTRICE

● **În magazinele pentru desfacerea articolelor electrotehnice s-au pus în vînzare saltele și pleduri „Delta", cu încălzire electrică, la tensiunea de 220 volți. Acestea servesc ca sursă de încălzire, avînd și efect calmant sau curativ în cazurile unor maladii.**

● *La Muzeul Bruckenthal s-a identificat un nou tablou al renumitului pictor Frans Floris (1516—1570), denumit și Rafaelul flamand. Tabloul, executat în anul 1565, se intitulează „Suzana și cei doi bătrîni".*

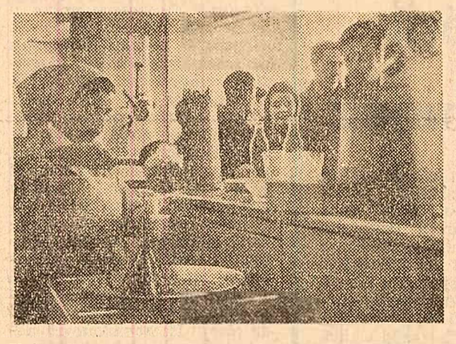

Și în viitor, pentru vînzarea laptelui bătut magazinul „Miorița" din Capitală va folosi ibrice sau va repara dozatoarele ?

Foto : **A. Ionescu**

● **La Combinatul de îngrășăminte azotoase din Tg. Mureș a intrat în producție prima din cele două linii tehnologice de fabricare a oxigenului. Această instalație va produce 4 600 m c oxigen pe oră, destinat fabricării amoniacului, precum și 400 m c oxigen tehnic pe oră pentru îmbuteliere.**

● Lucrătorii Centrului de documentare pentru construcții, arhitectură și sistematizare din Capitală au realizat două noi filme cu caracter documentar tehnic : „Cartiere noi în București" (color) și „Prefabricarea instalațiilor". Cu acestea numărul filmelor din filmoteca centrului a ajuns la 100.

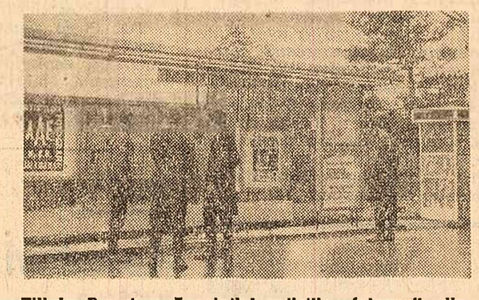

Filiala Banat a Asociației artiștilor fotografi din România caută în permanență noi forme de prezentare a fotografiei artistice. În Piața Libertății din Timișoara sînt afișate bilunar fotografii din întreaga țară, în cadrul ciclului de „Actualități ilustrate"

TIPURI NOI DE MOBILA

● **Fabrica de mobilă din Iași a început să livreze comerțului noi tipuri de mobilă realizate în acest an. E vorba de o variantă nouă a mobilei tip „Cluj", o garnitură pentru tineret denumită „Nicușor" și alta pentru școlari „Pionier".**

● Muzeul regional Suceava a intrat în posesia unei colecții muzicale, care cuprinde aproape 16 000 de manuscrise și tipărituri aparținînd unor reprezentanți de seamă ai muzicii corale din țara noastră. Colecția cuprinde două operete ale muzicianului Tudor Flondor, piese corale de Ciprian Porumbescu, E. Mandicevschi, I. Vorobchievici, E. Muzicescu, Gh. Dima și alții. Ea este rodul a zeci de ani de cercetări ale învățătorului pensionar Ioan Vicoveanu, din comuna Vicovul de jos, raionul Rădăuți.

● **În Editura politică** a apărut volumul Berlin-Tokio Misiunea specială „Richard Sorge", de S. Goliakov și V. Ponizovski.

Cum va fi vremea

Timpul probabil pentru zilele de 16, 17 și 18 februarie a.c. În țară : Vreme relativ umedă cu cerul variabil mai mult acoperit. Vor cădea precipitații temporare mai ales sub formă de ploaie. Vîntul va sufla potrivit cu intensificări de scurtă durată predominînd din sectorul vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 5 și plus 5 grade, iar maximele între zero și 10 grade. **În București :** Vreme relativ umedă cu cerul variabil mai mult acoperit. Vor cădea ploi slabe. Vînt potrivit predominînd din sectorul vestic. Temperatura ușor variabilă. Ceață slabă dimineața.

FUNERALIILE LUI IGNACIO HIDALGO DE CISNEROS

Luni dimineața au avut loc în Capitală funeraliile tovarășului Ignacio Hidalgo de Cisneros, erou legendar al poporului spaniol, general de aviație, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania. La Casa de cultură „N. Bălcescu", în jurul catafalcului pe care era depus sicriul cu corpul neînsuflețit, se aflau coroane de flori depuse din partea C.C. al P.C.R., a C.C. al P.C. din Spania și a altor partide comuniste și muncitorești, din partea Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, a Comitetului foștilor deținuți antifasciști români și unor organizații similare din străinătate, din partea foștilor luptători români în brigăzile internaționale din Spania, a Universității București.

La catafalc au făcut de gardă reprezentanți ai C.C. al P.C. din Spania, membri ai C.C. al P.C.R. și ai delegațiilor străine care au participat la funeralii, foști deținuți antifasciști, generali ai forțelor noastre armate.

În sunetele marșului funebru, sicriul cu corpul defunctului, purtat pe umeri de ofițeri superiori, a fost așezat pe un afet de tun. O companie de onoare cu drapel îndoliat a prezentat onorul.

Cortegiul funerar s-a îndreptat spre Cimitirul Belu. Pe ultimul său drum, defunctul a fost condus de membri ai C.C. al P.C.R., de reprezentanții C.C. al P.C. din Spania și delegații sosiți de peste hotare, de numeroși generali și ofițeri superiori, oameni de cultură și artă, studenți. Erau de asemenea prezenți șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București, atașați militari și alți membri ai corpului diplomatic. De-a lungul traseului, un mare număr de bucureșteni au adus un ultim salut eroului poporului spaniol.

La ceremonia funebră care a avut loc la Cimitirul Belu au luat cuvîntul tovarășii general-colonel Mihai Burcă — în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, general-maior B. A. Smirnov, erou al Uniunii Sovietice — din partea Comitetului sovietic al veteranilor din război, Tenner Günther, membru al Comisiei centrale de control a C.C. al P.S.U.G. — din partea Comitetului luptătorilor antifasciști din R. D. Germană ; Constantin Micev, membru în Biroul Comitetului bulgar al luptătorilor împotriva fascismului, Boleslav Jelen, ambasador — din partea Comitetului polonez de solidaritate cu lupta poporului spaniol, și Jose Moix, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C. din Spania.

Vorbitorii au evocat figura luminoasă a lui Ignacio Hidalgo de Cisneros, de ilustru comandant militar progresist, de luptător împotriva nedreptăților sociale din Spania și a invadatorilor hitleriști și mussolinieni în patria sa, cinstea, modestia și curajul comunistului care, pînă în ultimele clipe ale vieții a luptat pentru eliberarea socială și politică a poporului său.

În timp ce sicriul a fost coborît în mormînt, au răsunat salvele trase de compania de onoare și acordurile imnului de luptă al clasei muncitoare, Internaționala.

(Agerpres)

Răspunderea și iluzia talentului

(Urmare din pag. I)

Am cunoscut și alții de talente. Convinși că au talent și încrezători în darurile lor, unii așteptau totul de la inspirația spontană. Cei din această categorie evită orice efort. Aș zice că ei nu sînt cu adevărat talentați, pentru că talent înseamnează și acea forță care să înfrunte dificultățile.

Între cazul lui Andreescu, despre care am vorbit, și acei care se pierd în lucrări ușurele, plăcute la prima vedere dar care n-au nici seriozitatea și nici calitatea ce le pot face admirate și prețuite — stă deosebirea dintre talentul înzestrat cu calități reale și iluzia talentului.

Aș vrea să explic acum ce înțeleg prin seriozitate, perseverență, autoexigență, într-un cuvînt, prin strădania talentului adevărat. Este vorba, fără îndoială, de cîteva eforturi pe care și le impune omul înzestrat ca să-și poată exprima darurile înnăscute. Astfel, după părerea mea, o cerință importantă este însușirea culturii. E necesar să înveți să cunoști ce a însemnat arta în care te exersezi și către ce se îndreaptă ; ce înseamnează frumosul pe care vrei să-l slujești spre a-l deosebi de urît, de neartistic; cît respect datorești eforturilor artistice din trecut, cît trebuie să fii de original ca să nu repeți plicticos ce s-a mai spus, cît trebuie să fii de îndrăzneț ca să păstrezi măsura și armonia, atribute de totdeauna ale artei ; în sfîrșit, e necesar să cunoști bine acea experiență seculară care însemnează meșteșugul și care îți permite libertatea de-a spune, fără dificultăți, exact ceea ce dorești.

Mi se pare important, de asemenea, să nu uităm că talent înseamnă și capacitatea de a înțelege sensurile vieții contemporane. Dacă nu te străduiești să cuprinzi cu inima, cu întregul tău suflet viața, ceea ce este caracteristic epocii tale, poți rămîne cît trăiești un comentator neinteresant al aspectelor minore ale realității. Am cunoscut talente care păreau înzestrate cu calități reale dar care n-au avut nimic de mărturisit semenilor lor ; trăirea lor sufletească, uneori intensă, nefiind semnificativă, s-a tradus în încercări simpliste, în clișee false.

Talentul este o valoare socială.

Istoria artei este, din păcate, plină în exemple cînd societatea n-a înțeles talentul și ori l-a ignorat, ori l-a respins în încercările sale de a se afirma. Dificultăți imense au întîmpinat, din partea societății obtuze în care au trăit, artiști ca Delacroix, Wagner, impresioniștii, Eminescu și mulți alții.

Societatea noastră, condițiile deosebit de favorabile create de statul socialist au permis ca, în țara noastră, talentele adevărate să fie la vreme descoperite și încurajate. Există în momentul de față o largă receptivitate a societății față de talente, o solicitudine deosebită. Să ne gîndim numai la mișcarea artiștilor amatori care formează o rețea largă de manifestare și perfecționare a talentelor, la numeroasele instituții artistice și școlare care au ca datorie principală să fortifice talentele și să le afirme. S-a făcut mult în această direcție. Avem nevoie de mult mai multă sensibilitate și grijă pentru a descoperi tot ce e valoros. După socoteala mea, mai sînt încă multe neajunsuri în ce privește perseverența cu care urmărim un talent. Nu e suficient să-l descoperi, să-l stimulezi. E necesar să te ocupi de el permanent, cu exigență mereu crescută. Paralel cu munca de pregătire multilaterală și de specialitate, este necesar să facem o intensă educație în direcția eticii profesionale, pentru a determina ca exigența artistică, dorința de autodepășire să funcționeze ca niște factori motori în perfecționarea talentului. Mi se pare neîntrecut ca oricine a scris cîteva pagini de poezie, cîteva însemnări, să le și scoată în volum; e neserios să organizezi expoziții personale cu tablourile unui tînăr care n-a lucrat nimic altceva decît lucrările expuse.

În concluzie, să-mi fie permis să observ că — așa cum și în alte domenii ale vieții noastre de azi se pune acut problema calității — și în domeniul artei, acest aspect este de mare actualitate. În chestiunea pe care o discutăm, îngrijirea și perfecționarea talentelor depind în măsură însemnată de calitatea activității noastre și de exigența celor talentați față de ei înșiși.

Pentru ca relațiile de colaborare industrială să funcționeze ireproșabil

(Urmare din pag. I)

— Credeți că sînt lipsuri de ordin subiectiv ?

— *Socot că în spatele anumitor greutăți obiective pe care uzina le întîmpină din partea beneficiarilor se ascund și lipsuri interne de ordin subiectiv. Serviciul de colaborare al uzinei face adesea o muncă pompieristică.*

Am dorit să aflăm și părerea altei întreprinderi cooperatoare. De la directorul uzinei „Hidromecanica" din Brașov, tov. PAVEL MOLDOVAN, am primit o amplă scrisoare, în care se spune, printre altele : *„Modificările cantitative și de termene pe care uzina „1 Mai" din Ploiești le face în graficele trimestriale și, din păcate, chiar în cele lunare, ne provoacă serioase greutăți în aprovizionare și, în final, ne dă producția peste cap".*

Ce se cere făcut ?

Ing. ANDREI VÎLVOI, de la serviciul de colaborare din uzina coordonatoare : *„Pe mine mă depășește rezolvarea acestei probleme".* Ing. ION DIVO, șeful serviciului planificare : *„Depindem și noi de alții. Nu ne vin completele de livrare ale instalațiilor la timp. Nu văd cum s-ar putea soluționa problema".* Oare nu se pot găsi soluții ?

În calitate de întreprindere coordonatoare, uzina „1 Mai" trebuie să dea exemplu în respectarea disciplinei contractuale. Ei nu-i este în nici un caz îngăduit să încalce graficele de livrări. După cît se pare, acest aspect este mai puțin urmărit în uzină. Iată un caz concludent relatat de ing. IONEL LICĂ, șeful serviciului producție al Uzinei de utilaj chimic din Ploiești: *„Nu livrăm uzinei „1 Mai" rulmenți. Inelele însă ni le forjează ea. Cînd nu respectă graficele, uzina 1 Mai își creează singură greutăți".*

O altă problemă ce se ridică în cadrul cooperării este și aceea a calității pieselor și subansamblelor livrate de întreprinderile cooperatoare. Ce aveți de spus în acest sens ? — l-am întrebat pe ing. GHEORGHE DAMIAN, șeful serviciului C.T.C. al uzinei ploieștene.

— *N-avem necazuri prea multe cu colaboratorii noștri. Dar să ne uităm în caietul de reclamații. Da, iată că se reclamă penele automate pneumatice de la instalațiile 286 și 289 de către Trustul de foraj Pitești. Sînt fabricate de „Hidromecanica".*

— Și ce ați făcut în acest caz ?

— *Am înaintat reclamația fabricii producătoare.*

Normal ar fi fost ca reclamația să fi constituit obiectul unei analize comune cu uzina colaboratoare pentru a se preîntîmpina pe viitor orice neajuns de ordin calitativ. De altfel, **uzina coordonatoare nu dovedește ea însăși întotdeauna exigența cuvenită în ce privește calitatea unor repere trimise colaboratorilor pentru prelucrare.**

Anumite întreprinderi colaboratoare, printre care uzina „24 Ianuarie"-Ploiești, reproșează uzinei „1 Mai" că nu își îndeplinește întrutotul obligațiile nici în ce privește asigurarea la timp a documentației tehnice necesare pentru fabricarea pieselor și subansamblelor.

Desigur că **multe din aceste aspecte ar fi fost soluționate operativ dacă consiliul coordonator s-ar fi întrunit sistematic și ar fi luat în dezbatere cele mai spinoase probleme ale relațiilor de cooperare.** A împiedicat cineva convocarea ședințelor acestui consiliu în ultimele luni ? — întrebăm pe ing. EUGEN CRISTESCU, directorul general al uzinei „1 Mai".

— *Nicidecum. Cred că e o chestiune care în mod nejustificat a scăpat din vedere. În scurt timp vom convoca prima ședință din acest an a consiliului coordonator. Ca nou venit în această uzină, socotesc că principala răspundere în respectarea disciplinei contractuale o are întreprinderea coordonatoare. În relațiile noastre trebuie să dovedim însă suplețe, elasticitate. Ceea ce nu înseamnă a modifica comenzile de la o lună la alta, căci se dereglează mecanismul producției atît la noi, cît și în unitățile colaboratoare. Tocmai de aceea,* **sînt de părere ca ministerul să asigure o cît mai mare stabilitate a planului în timp. Această problemă ar trebui să facă obiectul unei discuții în conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, pentru a se stabili soluții în vederea eliminării anomaliilor care există în prezent.**

Se desprinde încă o dată necesitatea perfecționării relațiilor în cadrul acestui angrenaj complex al cooperării între întreprinderi. **Este necesar ca uzina „1 Mai" să acorde mai mult sprijin — asistență tehnică, documentație etc. — întreprinderilor care-i livrează diferite piese și subansamble. În același timp, colectivele acestora din urmă nu trebuie să considere că s-au achitat de sarcinile de plan, decît dacă și-au respectat întocmai și obligațiile ce le au în cadrul relațiilor de cooperare.**

Se impune totodată ca Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini să controleze sistematic cum se îndeplinesc prevederile planului în întreprinderile care colaborează și să creeze acestor întreprinderi condiții favorabile desfășurării ritmice a producției. În primul rînd, sarcini stabile, strîns corelate cu planul uzinei coordonatoare. Perfecționarea continuă a relațiilor de colaborare între întreprinderi va contribui la valorificarea tot mai eficientă a avantajelor tehnice și economice importante pe care le oferă această formă superioară de organizare a producției.

Sesiune științifică la I.C.H.V.

La sesiunea de referate științifice din acest an a Institutului de cercetări hortiviticole, care a început luni, sînt prezentate rezultatele unor studii făcute pe o durată de 3—5 ani în toate zonele hortiviticole ale țării. Ele au o importanță deosebită pentru producție, generalizarea lor asigurînd creșterea recoltelor și îmbunătățirea produselor.

Unele comunicări s-au referit la ameliorarea plantelor hortiviticole. Referatele din domeniul legumiculturii au sintetizat rezultatele cercetării a 247 de soiuri create în stațiuni experimentale din țară sau importate. Dintre acestea, nouă soiuri și hibrizi s-au dovedit valoroși, atît prin producție, cît și prin calitatea lor superioară. Referatele privind viticultura au subliniat valoarea ridicată a unor soiuri de struguri de masă, recent introduse în cultură, și necesitatea extinderii soiului Afuz-Ali în regiunile din sudul țării. Au fost prezentate rezultatele studierii a 190 de soiuri de piersici, scoțîndu-se în evidență perspectivele extinderii a încă trei soiuri.

La sesiune au fost, de asemenea, expuse noi rezultate privind producerea materialului săditor, îmbunătățirea continuă a procesului de vinificație și de păstrare a fructelor pentru perioada de iarnă.

(Agerpres)

TELEGRAME EXTERNE

Vizita lui Gyula Kallai în Tanzania

ZANZIBAR 14 (Agerpres). — La 14 februarie la Zanzibar a avut loc un miting cu prilejul vizitei președintelui consiliului de miniștri al R. P. Ungare, Gyula Kallai, în Tanzania. Gyula Kallai și Abeid Karume, prim-vicepreședinte al Republicii Tanzania, au rostit cuvîntări.

În aceeași zi delegația guvernamentală ungară a părăsit Zanzibarul, îndreptîndu-se spre Dar-Es-Salaam.

Mesajul prințului Sufanuvong

KHANG-KHAY 14 (Agerpres). — Prințul Sufanuvong, președintele Partidului Neo Lao Haksat și vicepreședinte al guvernului tripartit de coaliție națională, a trimis prințului Suvanna Fuma, primul ministru al Laosului, un mesaj în care protestează împotriva planurilor S.U.A. de a trimite trupe în părțile centrală și inferioară ale Laosului pentru a fi folosite în războiul din Vietnam. Prințul Sufanuvong îi cere primului ministru să creeze condiții favorabile unei noi întruniri a reprezentanților celor trei grupări politice laoțiene care să discute și să adopte măsuri eficiente pentru a preveni pericolul atragerii Laosului în agresiunea contra Vietnamului.

Economia R. P. Polone în 1965

VARȘOVIA 14 (Agerpres). — Agenția P.A.P. a transmis comunicatul Direcției Generale de Statistică a Republicii Populare Polone cu privire la îndeplinirea planului economiei naționale pe anul 1965. În comunicat se arată că planul a fost îndeplinit, la producția industrială globală, în proporție de 102,5 la sută. Creșterea producției globale a fost în anul 1965 de 9,1 la sută față de anul precedent. Venitul național a crescut cu circa 6 la sută. Producția vegetală a agriculturii R. P. Polone a crescut anul trecut cu 8,2 la sută, iar cea animalieră cu 6,2 la sută.

La sfîrșitul anului 1965, populația Poloniei număra 31,6 milioane locuitori.

VARȘOVIA. — În ultima zi a Congresului tehnicienilor și inginerilor polonezi a luat cuvîntul Eugeniusz Szyr, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președinte al Comitetului pentru știință și tehnică, care a relevat importante realizări obținute de ingineri și tehnicieni. El a subliniat că, în prezent, Polonia pășește în perioada în care este nevoie de realizarea unei înalte calități atît în activitatea economică și socială cît și în știință și tehnică. Pentru aceasta a spus vorbitorul, trebuie folosite din plin posibilitățile și rezervele pe care le creează economia socialistă. O altă cerință este dobîndirea unei înalte eficacități economice a activității duse pe tărîmul științei și tehnicii.

PUNEȚI CAPĂT RĂZBOIULUI DIN VIETNAM!

Apel adresat Congresului S.U.A. de profesori din 69 de universități și colegii americane

NEW YORK 14 (Agerpres). — Ziarul „New York Times" a publicat un apel al profesorilor din 69 de universități și colegii americane, adresat Congresului S.U.A., în care se cere să se pună capăt războiului din Vietnam. „Credem că noua escaladare a conflictului militar din Vietnam va suferi același eșec ca și așa-numita „ofensivă de pace" a președintelui Johnson", se spune în apel.

Scrisoarea subliniază că „Frontul național de eliberare din Vietnamul de sud controlează 75 la sută din întregul teritoriu al țării, în timp ce regimul de la Saigon abia reușește cu cheltuieli enorme să mențină controlul asupra celeilalte părți a teritoriului și, acest lucru, cu ajutorul unor metode extreme". Autorii cer, în încheiere, să înceteze bombardamentele asupra teritoriului Republicii Democrate Vietnam și să fie retrase neîntîrziat trupele americane de pe teritoriul Vietnamului de sud.

Ziaristul american, John Raymond, colaborator al ziarelor „Christian Science Monitor" și „New York Post", a dat publicității o scrisoare în care se pronunță împotriva politicii agresive duse de guvernul Statelor Unite în Vietnam. Autorul subliniază că președintele Johnson „în momentul în care vorbește de pace, prin acțiunile sale demonstrează că este în stare să ordone să fie aruncată întreaga forță militară a S.U.A. împotriva unei țări mici care refuză să se încline în fața țelurilor colonialiste ale Statelor Unite".

LIBERIA

10 000 de muncitori în grevă

MONROVIA 14 (Agerpres).— De două săptămîni, la cea mai mare plantație de hevea din lume, care se află în Liberia, producția a fost paralizată. La începutul lunii februarie, cei 10 000 de muncitori au declarat grevă, revendicînd o sporire a salariilor. Plantația aparține companiei americane Firestone. Pentru înăbușirea grevei, au fost mobilizate forțe polițienești. Au avut loc violente ciocniri între greviști și poliția care a deschis focul asupra manifestanților, omorînd un muncitor și rănind grav alți trei.

Luni dimineața ministrul comerțului, Romeo Horton, a avut o întrevedere cu reprezentanții Direcției și ai muncitorilor, dar fără rezultat. În același timp, președintele Liberiei, William Tubman, a condamnat greva într-un discurs radiodifuzat, anunțînd, totodată, că de acum înainte se va institui un strict control asupra activității sindicatelor din Liberia.

YEMEN

A doua etapă a conferinței de la Harad

SANAA 14 (Agerpres). — Consiliul republican al Republicii Arabe Yemen s-a întrunit la 13 februarie pentru a examina problemele legate de convocarea conferinței de la Harad. După ședință, premierul yemenit, Hassan Al Amri, a făcut o declarație în care a menționat că Republica Arabă Yemen este hotărîtă să apere regimul republican. Guvernul yemenit, a declarat el, este dispus să reia lucrările conferinței de la Harad cu reprezentanții fostului imam El Badr.

Din Cairo agenția M.E.N. relatează că cea de-a doua etapă a lucrărilor conferinței de la Harad, consacrată încetării ostilităților din Yemen și restabilirii păcii, va începe la 20 februarie.

BELGIA

Consultări pentru soluționarea crizei de guvern

BRUXELLES 14 (Agerpres). — Criza guvernamentală din Belgia a intrat în cea de-a patra zi. În vederea găsirii unei posibilități de soluționare cît mai urgentă, regele Baudouin și-a continuat duminică și luni consultările cu o serie de personalități politice belgiene. În cursul celor două zile, regele a purtat discuții cu unii miniștri ai guvernului demisionat, cu președintele Băncii naționale, cu președintele Federației industriașilor belgieni, precum și cu secretarii generali ai celor trei mari centrale sindicale.

COLUMBIA

O nouă Marquetalia

Columbia are în față un calendar electoral destul de încărcat. În curînd urmează să se desfășoare alegerile pentru renovarea Congresului (parlamentului), adunărilor legislative departamentale și a consiliilor municipale, iar pentru o altă repriză apropiată sînt fixate alegerile prezidențiale.

De cînd a fost constituit așa-numitul „front național" în 1958, confruntările electorale se transformaseră pentru guvernanții columbieni în „exerciții de rutină", după caracterizarea făcută de ziarul „El Espectador". Conceput și realizat ca un mijloc de monopolizare a vieții politice de către partidele conservator și liberal, prin excluderea din competiție a celorlalte partide, frontul a însemnat o tranzacție pe 16 ani și prevede ca funcțiile publice, atît în cadrul guvernului, cît și al forurilor legislative, să fie împărțite pe din două, iar președintele țării să fie ales și el, prin alternanță, o dată din rîndurile conservatorilor, o dată din cele ale liberalilor. Un asemenea angrenaj asigură continuitatea menținerii puterii în mîinile oligarhiei, care reușește să supraviețuiască intemperiilor grație simbiozei cu interesele capitalului străin și apelurilor repetate la serviciile corpurilor expediționare trimise să reprime lupta poporului columbian pentru drepturi democratice și reforme economico-sociale.

Acum, în preajma încheierii a încă unui mandat prezidențial, Columbia suferă de o agravare generală a crizei economice. În cursul anului 1965 un număr record de fabrici și ateliere și-au închis porțile din lipsă de materii prime și de credite. Moneda națională — peso — coboară vertiginos pe scara devalorizării, favorizînd îmbogățirea rapidă a speculanților de la bursă. Crește datoria externă, cresc dobînzile și ratele anuale ale scadenței, iar în lipsa unui suport economic intern tezaurul se golește continuu. Maladia galopantă a „diminuării impulsului productiv" (după numele eufemistic al crizei economice folosit în presa columbiană) nu a putut fi stăvilită.

Reflexele economiei îngroașă umbrele pe plan social. Mii de țărani își abandonează pămînturile (dacă le posedă) și caută o iluzorie îmbunătățire a vieții la orașe, unde șomajul atinge și așa 20 la sută din forța de muncă. Contrastele sînt izbitoare în Columbia: 3,5 la sută din latifundiari stăpînesc 65 la sută din pămînt, iar 320 de persoane sînt posesoare a 56 la sută din capitalul național.

Ca urmare a acestei stări de lucruri, au luat amploare mișcările țărănești de ocupare a pămînturilor marilor latifundiari. Asaltul întreprins de 16 000 de soldați, echipați cu armament modern, în „Republica țărănească din Marquetalia", principalul centru de rezistență localizat în inima Anzilor, a reprezentat de fapt începerea ofensivei generale împotriva mișcării țărănești din Columbia. Rezultatul s-a dovedit contrar așteptărilor guvernului. Are loc un proces de transformare progresivă a mișcărilor izolate ale țăranilor într-un veritabil front al luptei de partizani.

Și în timp ce guvernul pretinde că centrele de rezistență ar fi fost lichidate, știri lapidare despre noi ciocniri între forțele armate și partizani atestă existența unor griji suplimentare pe avanscena electorală.

Vasile OROS

Rio de Janeiro

PE UȘA DIN SPATE

«A introduce pe ușa din spate» încetează uneori de a mai fi o simplă figură de stil, cel puțin într-un caz asemănător cu cel de mai jos.

Încă pe timpul guvernării lui Adenauer, anumite cercuri din R. F. Germană au încercat — dar fără sorți de izbîndă — să treacă prin parlament proiectul de legi privind starea excepțională. Pesemne că în prezent, urmărindu-se în continuare realizarea acestui obiectiv, s-a pierdut din vedere rezultatul tentativelor anterioare. Nu de mult, înalte personalități ale partidului Uniunea creștin-democrată (U.C.D.) — partid de guvernămînt — au lansat ideea încheierii unei alianțe cu Partidul social-democrat (P.S.D.G.) — o așa-zisă „mare coaliție" — în speranța de a obține astfel adoptarea acestor legi mult disputate. Datorită răspunsului negativ al P.S.D.G., tentativa a eșuat. Conducerea Partidului social-democrat nu a putut intra în această combinație, deoarece majoritatea membrilor săi se exprimă împotriva strecurării prin parlament a legilor excepționale.

De ce se stăruie, totuși, asupra adoptării? Proiectul, din care fac parte legi ca aceea a „securității interne", a „muncii obligatorii" etc., este menit să învestească guvernul cu puteri depline și să-i dea posibilitatea ca „în caz de nevoie" să conducă fără parlament.

Neavînd însă posibilitatea să obțină adoptarea în bloc a proiectului de legi excepționale, se pare că autoritățile au hotărît să înfăptuiască pe rînd prevederile lor. Astfel s-a trecut la aplicarea unor măsuri care, în linii generale, corespund „legii securității interne". Ziarele vest-germane informează că în R.F.G. a început crearea unei așa-zise „Heimatschutztruppe" — „trupă de apărare a patriei". Este vorba de o adevărată a doua armată care, potrivit planului, va ajunge la un efectiv de 50 000 de oameni. Din această „trupă" vor face parte, potrivit presei, aceia care și-au prestat serviciul militar în Bundeswehr. Membrii unităților respective vor fi concentrați anual pentru exercițiul militare, în timpul cărora „vor avea același armament, aceleași obligații și drepturi ca soldații Bundeswehrului".

După cum scrie „Frankfurter Rundschau", aceste unități pot fi folosite oricînd se va crede de cuviință, de exemplu cînd s-a creat „o stare excepțională în interiorul țării", deci și împotriva unor manifestări muncitorești de amploare.

Membrii „Heimatschutz"-ului — arată ziarele vest-germane — își vor ține „uniforma de campanie, casca și echipamentul personal acasă, în dulap, pentru ca să fie gata în orice moment... de acțiune.

G. DASCĂLU

NOTE

Zbuciumata epocă a Evului Mediu a fost marcată și de existența a numeroase ordine monaho-cavalerești. Unele mai dăinuie ca anacronisme, dintre care cel mai cunoscut e cel al cavalerilor de Malta. S-au găsit însă unii, în zilele noastre, care vor să reînvie Evul Mediu, într-o variantă, ce-i drept, „modernă".

În California, un grup de tineri din mica și liniștita localitate Fontana a întemeiat ordinul „Hell's angels". „Îngerii iadului" au ieșit din anonimat cînd vreo 300 de bărboși, cu pelete fluturînde, îmbrăcați în bluze dintr-o țesătură grosolană și purtînd zvastici și alte asemenea semne „distinctive", au organizat un pelerinaj pe motociclete în peninsula Monterey din California. La un loc de popas, „pelerinii" au început să chefuiască în jurul unui uriaș rug — omagiu adus unui „frate" căzut „la datorie" într-o cursă nebunească pe două roți.

Ziarele americane scriu de atunci mereu despre „îngerii" care atacă cetățenii pe străzi, fură mașini și motociclete, săvîrșesc violuri și consumă narcotice. „Ordinul" este un produs al Californiei, un mic stat în stat; „îngerii iadului" s-au organizat temeinic, au o „constituție" proprie, un președinte și un vicepreședinte, un organ polițienesc și o trezorerie, poartă uniformă...

Deși sînt o primejdie pentru societate, poliția îi tratează... îngerește. Revista „Saturday Evening Post" scrie că membrii „ordinului" sînt, în egală măsură, instrumente în mîinile politicienilor locali — care fac uz de ei în campaniile electorale, în mîna poliției — care le cere uneori „sprijinul" în cazuri mai presus de puterile ei, a diverșilor pseudoartiști — cărora le furnizează teme „noi", precum și a unor ziare de senzație — care, în lipsă de subiecte, le popularizează „isprăvile". În ultima vreme „cruciații" din California s-au năpustit în goana motocicletelor asupra unor demonstrații studențești de protest împotriva războiului din Vietnam. Mai e oare de mirare că autoritățile îi tratează cu atîta indulgență?

Gabriela BONDOC

„HELL'S ANGELS"

UN BILANȚ EDIFICATOR

În cursul anului 1965, forțele patriotice sud-vietnameze au scos din luptă aproximativ 20 000 de militari americani, ceea ce depășește de 5 ori numărul soldaților americani uciși sau răniți în perioada 1961—1964, scrie ziarul „Quan Giai Phong", organul Armatei de eliberare din Vietnamul de sud. În aceeași perioadă, arată ziarul, forțele americane au pierdut 1 500 de avioane de diferite tipuri — doborîte, distruse sau avariate.

★

HANOI 14 (Agerpres). — Comitetul Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud a dat publicității o declarație referitoare la recenta întîlnire americano-saigoneză de la Honolulu. Imperialiștii americani, se spune în declarație, au fost nevoiți să organizeze întîlnirea de la Honolulu cu scopul de a înșela opinia publică și de a crea o așa-zisă bază legală intensificării și extinderii războiului agresiv din Vietnam. F.N.E. face un apel către toate guvernele, organizațiile și oamenii cinstiți din întreaga lume, cerîndu-le să condamne agresiunea americană și să sprijine lupta dreaptă a poporului sud-vietnamez.

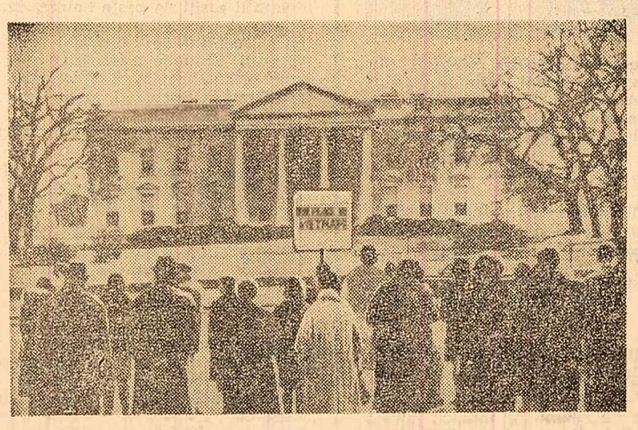

Organizația „Quakerii pentru pace în Vietnam" a inițiat duminică o demonstrație în fața Casei Albe, în semn de protest împotriva războiului dus de Statele Unite în Vietnam

Declarația M. A. E. al R. P. Chineze

PEKIN 14 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze a dat publicității o declarație în care denunță țelurile agresive ale conferinței americano-sud-vietnameze de la Honolulu. „Acordurile de la Geneva din 1954, subliniază printre altele declarația, sînt unica bază de soluționare a problemei vietnameze. Cel mai important lucru este ca toate forțele militare ale S.U.A. și ale sateliților lor să fie retrase din Vietnamul de sud și ca S.U.A. să recunoască Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud drept singurul reprezentant legal al poporului sud-vietnamez".

„Declarația și comunicatul de la Honolulu demonstrează că imperialismul american persistă în războiul său de agresiune în Vietnam și urmărește să-și mențină controlul asupra Vietnamului de sud și să permanentizeze scindarea Vietnamului. Împreună cu toate țările și popoarele iubitoare de pace, poporul chinez este hotărît să sprijine energic poporul vietnamez în lupta sa măreață împotriva agresiunii S.U.A. și pentru salvarea națională, pînă la înfrîngerea agresorilor americani și la cîștigarea victoriei finale".

ATENA

Reacții la declarația liderului E.R.E.

ATENA 14 (Agerpres). — Într-o declarație făcută duminică la Atena, liderul E.R.E., Panayotis Canellopoulos, s-a pronunțat pentru organizarea în cel mai scurt timp posibil a unor alegeri generale. Părerea exprimată de Canellopoulos, scrie agenția France Presse, a produs o vie nedumerire în rîndurile cercurilor politice grecești. După cum se știe, pînă în prezent, partidul E.R.E., care acordă sprijin guvernului condus de Stephanopoulos, s-a arătat reticent la orice propunere, făcută în special de Papandreu, de a se organiza alegeri generale în Grecia. Declarația lui Canellopoulos a fost primită cu răceală și de cercurile de dreapta ale Partidului E.R.E. O serie de personalități ale acestui partid au făcut cunoscut că nu împărtășesc punctul de vedere expus de Canellopoulos.

Observatorii politici din capitala Greciei apreciază că declarația liderului E.R.E. riscă să zdruncine într-o oarecare măsură poziția guvernului Stephanopoulos,

★

ATENA 14 (Agerpres). — La Atena s-a anunțat sosirea, la invitația primului ministru grec, Stephanos Stephanopoulos, a generalului G. Grivas, comandantul șef al Forțelor armate cipriote. În cursul vizitei sale în capitala Greciei, Grivas va avea o serie de întrevederi calificate drept „importante" cu reprezentanții guvernului grec asupra situației militare din Cipru.

Cu prilejul aniversării tratatului sovieto-chinez

MOSCOVA 14 (Agerpres).— La Casa sindicatelor din Moscova a avut loc o seară de concert consacrată celei de-a 16-a aniversări a Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între U.R.S.S. și Republica Populară Chineză.

Au luat parte V. Kuznețov, primloctițitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., P. Pimenov, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, și alte persoane oficiale. Printre oaspeți se afla Pan Tzî-li, ambasadorul R.P. Chineze la Moscova. Concertul a fost susținut de artiști de seamă din capitala sovietică.

★

PEKIN 14 (Agerpres).— După cum anunță agenția China Nouă, la Pekin a avut loc, în sala de ședințe a Consiliului consultativ politic popular, o seară consacrată celei de-a 16-a aniversări a Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între R. P. Chineză și U.R.S.S. Au participat Go Mo-jo, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, Liao Cen-Ciji, vicepreședinte al Asociației de prietenie chino-sovietică, Van Bin-nan, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. P. Chineze, și alte persoane oficiale.

A fost prezent, de asemenea, S. Lapin, ambasadorul U.R.S.S. în R.P. Chineză.

După prezentarea unui film a urmat un cocteil.

MADRID

Din nou cercetări...

MADRID 14 (Agerpres). — Operațiunea de recuperare a rămășițelor bombardierului american prăbușit în sudul Spaniei la 17 ianuarie și a proiectilelor nucleare cu care era înzestrat s-au soldat, între altele, cu pierderea unui nou avion și moartea a 8 persoane. Echipele speciale de cercetare au descoperit luni pe înălțimile înzăpezite ale munților Sierra Nevada fragmente ale avionului de transport „Globemaster", care s-a prăbușit sîmbătă în timp ce transporta în sudul Spaniei unele utilaje destinate unităților participante la operațiunea amintită. Nici una din cele opt persoane care se aflau la bordul avionului nu a supraviețuit.

Pe de altă parte, agenția Associated Press relatează că două principale nave ale flotilei care participă la operațiunea din sudul Spaniei și-au părăsit luni pozițiile anterioare, situate la circa două mile de țărm, pentru a ocupa o nouă poziție la cinci mile depărtare. Aceste nave au început ceea ce pare să fie o nouă fază de cercetări la adîncimi mai mari. S-ar putea, arată agenția citată, ca manevra navelor să indice încheierea cercetărilor în regiunea apropiată de țărmul spaniol, precum și faptul că nu toate obiectele căutate au fost recuperate.

LA SANTO DOMINGO TENSIUNEA PERSISTĂ

Capitala dominicană are aspectul unui cîmp de luptă

SANTO DOMINGO 14 (Agerpres). — **Duminică, după cele cinci zile de tulburări, capitala dominicană prezenta aspectele unui cîmp de luptă**, relatează corespondenții din Santo Domingo. În tot cursul nopții de duminică au fost auzite împușcături și explozii. Se relatează că un soldat al forțelor interamericane, dizlocate la Santo Domingo, a fost grav rănit și transportat de urgență la un spital militar. Folosind acest incident drept un pretext, forțele interamericane au intrat în acțiune pentru a stabili controlul lor asupra străzilor și instituțiilor din capitala dominicană. **Numărul morților, ca urmare a celor cinci zile de incidente, se ridică la 16, iar al răniților depășește cifra de 50.**

În același timp, greva generală declarată vineri de muncitorii de la mai multe rafinării de zahăr și din alte sectoare de activitate a continuat să se extindă și în provincia la Puerto Plata, Santiago de Los Caballeros și alte localități. În capitală ea a cuprins 80 la sută din numărul întreprinderilor. Greviștii cer guvernului provizoriu dominican să ia măsuri împotriva celor vinovați de asasinarea studenților care manifestau pașnic în fața palatului prezidențial, precum și evacuarea din țară a trupelor interamericane.

PREȘEDINTELE RADHAKRISHNAN DESPRE POLITICA INTERNĂ ȘI EXTERNĂ A INDIEI

DELHI 14 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la deschiderea lucrărilor parlamentare în probleme bugetare, președintele Indiei, Radhakrishnan, a declarat că țara sa trece în prezent prin mari dificultăți datorită lipsei mărfurilor alimentare într-o serie de state. El a spus că guvernul indian va lua o serie de măsuri pentru creșterea producției agricole.

Referindu-se la politica externă a guvernului indian, Radhakrishnan a declarat că acesta va milita pentru întărirea colaborării internaționale bazate pe principiile neamestecului în treburile interne ale altor state. El a arătat că pentru îmbunătățirea relațiilor indo-pakistaneze este necesar ca ambele părți să îndeplinească acordurile de la Tașkent.

GENEVA 14 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U. și directorul general al F.A.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură) au lansat un apel comun pentru ajutorarea Indiei, care suferă de o gravă criză alimentară. Situația este deosebit de alarmantă în șapte state, care totalizează 100 milioane de locuitori. Dintre aceștia, ajutoare urgente reclamă 5,6 milioane persoane adulte și 15—20 milioane copii între 1—14 ani. După aprecierile oficiale, este de așteptat ca foametea să ia proporții în lunile ce urmează, ameliorarea nefiind posibilă decît spre sfîrșitul anului și numai în cazul că recolta va fi bună.

SANTIAGO DE CHILE. Muncitorii minelor de cupru din Chile, aparținînd companiilor americane „Kennecott" și „Anaconda", au declarat la 14 februarie o grevă generală de 48 de ore în semn de solidaritate cu lucrătorii minei „El Teniente" aflați în grevă de peste 40 de zile. Cele două companii extrag 90 la sută din cantitatea de cupru exportată de Chile.

MOSCOVA. După cum anunță agenția TASS, la începutul lunii iulie, A. Kosîghin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va face o vizită în Suedia, la invitația primului ministru al Suediei, Tage Erlander.

LUSAKA. Autoritățile zambiene au hotărît să-l expulzeze din țară pe fostul SS-ist Brenhardt, care în timpul celui de-al doilea război mondial a participat la răpirea dictatorului italian Mussolini. După arestarea lui Brenhardt s-a stabilit că el este cetățean al R. F. Germane, deși acesta afirmase că nu are cetățenie. El se afla în Zambia în calitate de medic stomatolog, dar, de fapt, nu are această calificare.

Zilele acestea vulcanul Etna a erupt din nou

PARIS. La 14 februarie, a început la Paris, în fața Tribunalului siguranței statului, procesul intentat unui grup de opt membri ai Organizației Armatei Secrete (O.A.S.) care au pus la cale, la 15 august 1964, atentatul nereușit împotriva președintelui de Gaulle. Din grupul celor 8 lipsește principalul acuzat, Jean Jacques Susini, care după unele informații s-ar afla ascuns în Italia.

ȘANHAI. În R. P. Chineză a sosit o delegație a P.C. din Japonia, condusă de Kenji Miyamoto, secretar general al Comitetului Central al partidului. La Șanhai, delegația a avut o convorbire cu Pîn Cijen, membru al Biroului Politic și al Secretariatului C.C. al P.C. Chinez, și Kan Șen, membru supleant al Biroului Politic și membru al Secretariatului C.C. al P.C. Chinez.

VIENTIANE. Vicepreședintele S.U.A., Humphrey, a sosit luni la Vientiane într-o vizită oficială, venind din Tailanda. Într-o declarație făcută la sosire, el a spus că vizita sa în Laos urmărește scopuri economice. Observatorii de presă menționează însă că scopul nedeclarat al vizitei lui Humphrey printr-o serie de țări ale Asiei de sud-est constă în obținerea sprijinului acestora pentru agresiunea S.U.A. în Vietnam.

CANBERRA. Începînd de la 14 februarie, în Australia a intrat în vigoare un nou sistem monetar, în cadrul căruia lira australiană a fost înlocuită cu dolarul australian. De la această dată, sistemul valutar al Australiei trece la sistemul decimal.

MOSCOVA. La 14 februarie, la Moscova a bîntuit un viscol de o putere neobișnuită. În cîteva ore, grosimea stratului de zăpadă a atins 70 de cm. 2 000 de mașini speciale pentru curățatul zăpezii au reușit să asigure funcționarea neîntreruptă a transporturilor urbane. Despre un viscol de o asemenea intensitate nu-și amintesc nici locuitorii mai bătrîni ai orașului.

BUDAPESTA. În urma tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale R. P. Ungare și R. P. Albania, a fost semnat, la Budapesta, la 14 februarie, un acord referitor la schimbul de mărfuri și plăți dintre cele două țări pe anul 1966.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii